VIORELA CODREANU TIRON

FĂRĂ TITLU

OHNE TITLE

Poeme / Gedichte

Redactor /Redaktor: **Mircea Aurel Biuciuc**

Traducerea în limba germană /
Ins Deutsche übersetzt von: Christian W. Schenk

Coperta:I-IV: ***Umschlaggestaltung I-IV***: **după lucrarea pictorului şi graficianului – Mihai Cătrună / Maler und Grafiker - Mihai Catruna**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
CIP-Einheitsaufnahme der Rumänischen National Bibliothek

CODREANU TIRON, Viorela
FĂRĂ TITLU/ OHNE TITLE
Poeme / Gedichte

Viorela CODREANU TIRON

Editura/ Verlag/: **Amanda Edit** / Bucureşti, **2011**

ISBN: 978-606-8041-22-3

VIORELA CODREANU TIRON

FĂRĂ TITLU

OHNE TITLE

Poeme / Gedichte

Editura/ Verlag/
Amanda Edit, Bucureşti,
2011

Volum apărut în colaborare cu
Fundaţia Culturală Est-Vest, România.

Band in Zusammenarbeit mit dem Ost- West Kulturverein Rumänien herausgegeben.

Toate drepturile rezervate autorului.

Alle Rechte vorbehalten.

Copyright © Viorela CODREANU TIRON, 2011

Motto:

Au venit peste mine clipe de întristare (...) harfa mea s-a prefăcut în instrument de jale şi cavalul meu scoate sunete plângătoare... Apa va pătrunde în rădăcinile mele, roua va sta toată noaptea pe ramurile mele.

Cartea lui Iov

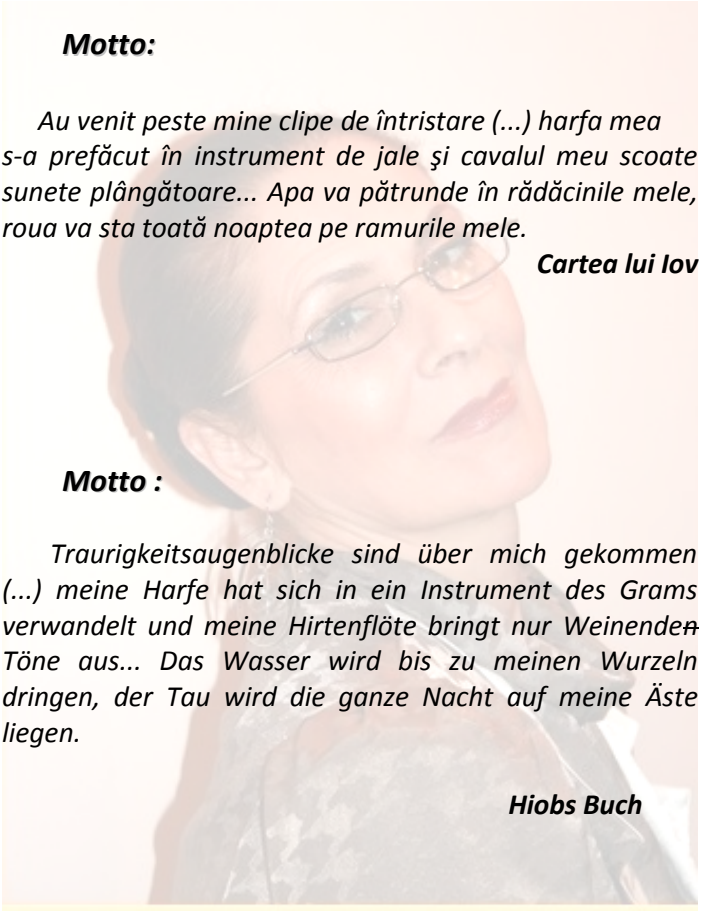

Motto :

Traurigkeitsaugenblicke sind über mich gekommen (...) meine Harfe hat sich in ein Instrument des Grams verwandelt und meine Hirtenflöte bringt nur Weinende~~n~~ Töne aus... Das Wasser wird bis zu meinen Wurzeln dringen, der Tau wird die ganze Nacht auf meine Äste liegen.

Hiobs Buch

BIOBIBLIOGRAFIE

Viorela Codreanu Tiron s-a născut la Bârlad (8 aprilie 1954). Şcoala Generală şi Colegiul la Bârlad (1972–l974). Şcoală postliceală Sanitară la Iaşi; Institutul de Statistică şi Secretariat la Vaslui; Facultatea de Litere şi Filologie la Bucureşti; Debut în presa literară în 1969, în revista *Cenaclum* a Liceului „Ghe. Roşca Codreanu“ din Bârlad. Conducător de cenaclu, colaborări cu reviste literare de prestigiu (*Hyperion, România literară, Convorbiri literare, Zorile, Luceafărul, Poezia* etc.) alături de personalități importante ale literaturii române precum Cezar Ivănescu, Ion Holbana, Romul Munteanu, Mircea Aurel Buiciuc, Denisa Comănescu, Gellu Dorian etc.). Activează pe site-uri literare şi administrează site-ul Fundației Dostoievski. Interviuri la Radio şi TV.

Bibliografie literară: *Zidire în cer,* Ed. Axa, Botoşani, 1996**;** *Anotimpuri ostile,* Ed. Axa, Botoşani, 2000; *Ochiul somnului – darul iubirii,* Editura Mustang, Bucureşti, 2005; *Az alom szeme – a szerelem varazsa*, în talmacirea prof. Horvath Dezideriu, Ed. Arania, Braşov, 2006; *Taina/ТАЙНА* – vol. bilingv româno-rus, Editura Fundatiei Est-Vest, Bucureşti, 2007; trad. Elena Loghinovski; *Vraj-B-a clipei*, Editura AnaMarol, Bucureşti, 2010, *Darul iubiri/Dhurata e dashurisë* (ediție bilingvă, româno-albaneză, Editura Biodova, Bucureşti, 2010). Membru al Uniunii Scriitorilor din Romania, prezentă în diferite antologii de poezie, tradusă în rusă, ucraineană, maghiară, albaneză etc.

Despre valoarea poemelor sale au scris Romul Munteanu, Nicolae Prelipceanu, Dan Stanca, Cornelia Maria Savu, Albert Kovács, Viorel Sâmpetrean, Gellu Dorian, Horia Zilieru, Lucian Alecsa, Emilian Marcu, Demostene Şofron, Ştefan Goanță etc.

BIOBIBLIOGRAPHIE

Viorela Codreanu Tiron ist in Bârlad am 8. April 1954 geboren. Die Grund- und Hauptschule besuchte sie in Bârlad (1972-1974). Postsanitäres Gymnasium in Iaşi. Institut für Statistik und Sekretariat in Vaslui. Fakultät für Philologie und Sprachwissenschaft in Bukarest. Pressedebüt (1969) in der Schülerzeitschrift "Cenaclum" des Gymnasiums" Ghe. Roşca Codreanu" von Bârlad. Vorsitzende des Literarisches Kreises, Zusammenarbeit mit erfolgreichen Zeitschriften (*Hyperion, România literară, Convorbiri literare, Zorile, Luceafărul, Poezia* usw.) neben wichtige Persönlichkeiten der Rumänische Literatur so wie Cezar Ivănescu, Ion Holbana, Romul Munteanu, Mircea Aurel Buiciuc, Denisa Comănescu, Gellu Dorian, usw).

Ist aktiv auf literarischen Internetseiten und verwaltet die Dostoievski Stiftung. Interviews im Rundfunk und TVs Sendungen. Literarische Bibliographie*: Zidire în cer*, Axa Verlag, Botoşani, 1996; *Anotimpuri ostile*, Axa Verlag, Botoşani, 2000; *Ochiul somnului - darul iubirii*, Verlag Mustang, Bucureşti, 2005; *Az alom szeme - a szerelem varazsa***,** Übersetzung von Prof. Horvath Dezideriu, Arania Verlag, Braşov, 2006; *Taina/ТАЙНА* – zweisprachige Ausgabe: rumänisch-russisch, Verlag: „Fundației Est-Vest", Bucuresti, 2007; übersetzt von Elena Loghinovski; *Vraj-B-a clipei*, ANAMAROL Verlag, Bucureşti, 2010, *Darul iubirii /Dhurata e dashurise* (zweisprachige Ausgabe: Rumänisch- Albanisch, Biodova Verlag, Bucureşti, 2010) Mitglied der Autoren Vereinigung Rumäniens, vertreten in mehreren Anthologien, ist ins russische, ukrainische, ungarische, albanische Sprache (u.v.m.) übersetzt worden.

Über den Wert ihrer Gedichte haben Romul Munteanu, Nicolae Prelipceanu, Dan Stanca, Cornelia Maria Savu, Albert Kovács, Viorel Sâmpetrean, Gellu Dorian, Horia Zilieru, Lucian Alecsa, Emilian Marcu, Demostene Şofron, Ştefan Goanță u.a. geschrieben.

Dedic acest volum tuturor prietenilor mei şi tuturor iubitorilor de poezie şi mulţumesc, şi pe această cale, tuturor acelora care au contribuit la apariţia lui.

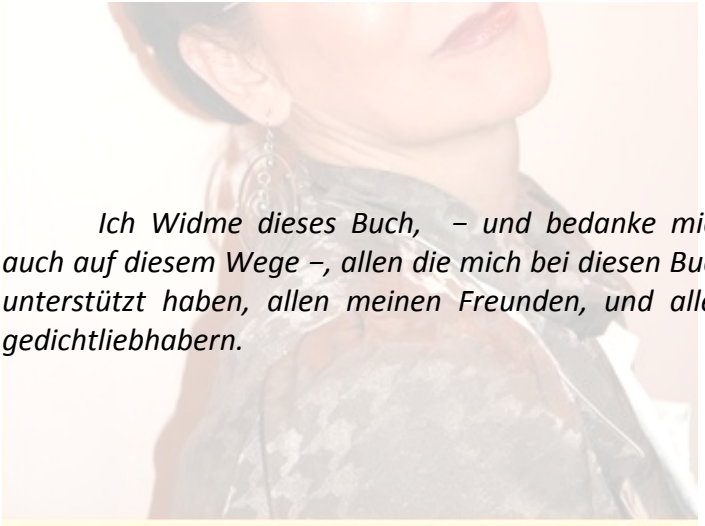

Ich Widme dieses Buch, − und bedanke mich auch auf diesem Wege −, allen die mich bei diesen Buch unterstützt haben, allen meinen Freunden, und allen gedichtliebhabern.

ZVONUL SIRENELOR

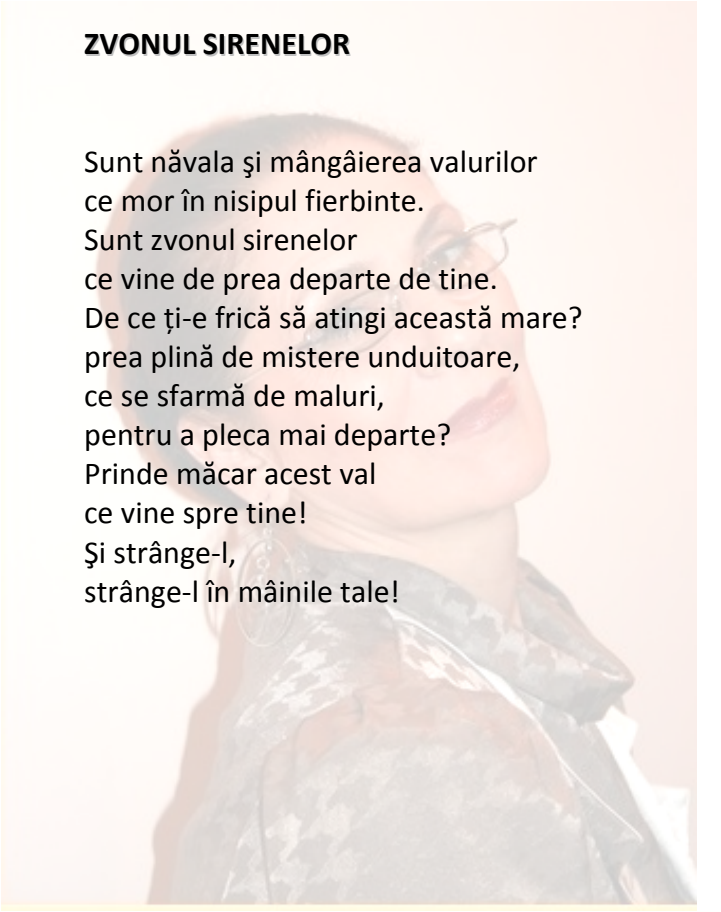

Sunt năvala şi mângâierea valurilor
ce mor în nisipul fierbinte.
Sunt zvonul sirenelor
ce vine de prea departe de tine.
De ce ți-e frică să atingi această mare?
prea plină de mistere unduitoare,
ce se sfarmă de maluri,
pentru a pleca mai departe?
Prinde măcar acest val
ce vine spre tine!
Şi strânge-l,
strânge-l în mâinile tale!

MEERJUNGFRAUEN GEMUNKEL

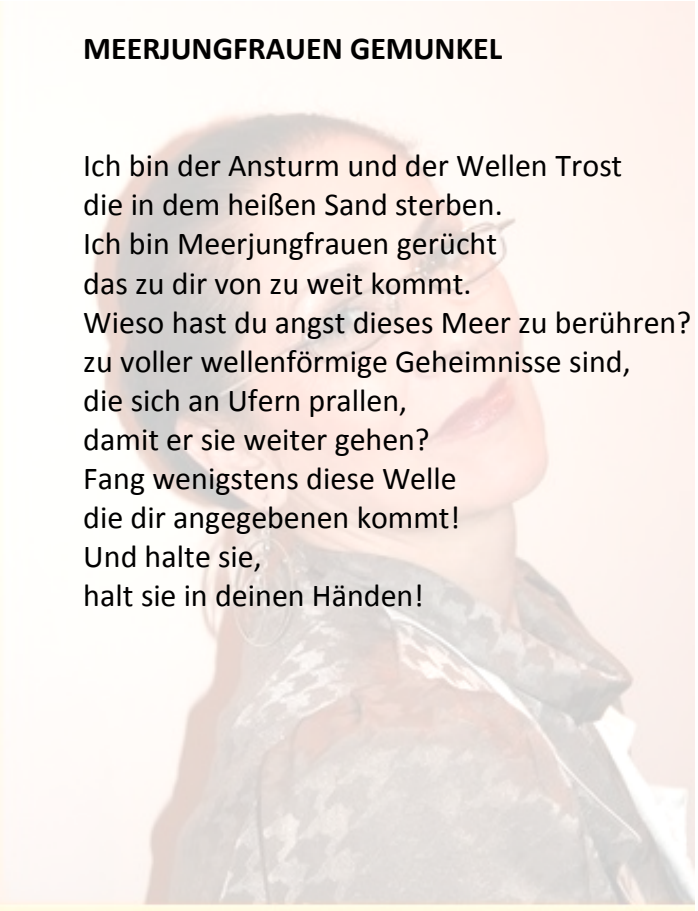

Ich bin der Ansturm und der Wellen Trost
die in dem heißen Sand sterben.
Ich bin Meerjungfrauen gerücht
das zu dir von zu weit kommt.
Wieso hast du angst dieses Meer zu berühren?
zu voller wellenförmige Geheimnisse sind,
die sich an Ufern prallen,
damit er sie weiter gehen?
Fang wenigstens diese Welle
die dir angegebenen kommt!
Und halte sie,
halt sie in deinen Händen!

CEEA CE NU ŞTIAI...

Îți spuneam odată că sunt piatră
ceea ce nu ştiai...
era că fiecare piatră a trăit
somnul pietrei
şi a văzut, cum văd şi eu,
prin somnul pământului,
prin somnul aerului,
prin somnul apei,
prin somnul trupului…
Numai nesfârşitul dans al luminii
n-am reuşit să-l văd... pentru că... lumina,
lumina nu doarme niciodată!
Şi-atunci... m-am întors
în somnul pietrei şi-n mine,
în uitare şi-n aduceri-aminte,
ascunzându-mă în miezul muntelui
unde ochii ce privesc,
nu pot pătrunde!

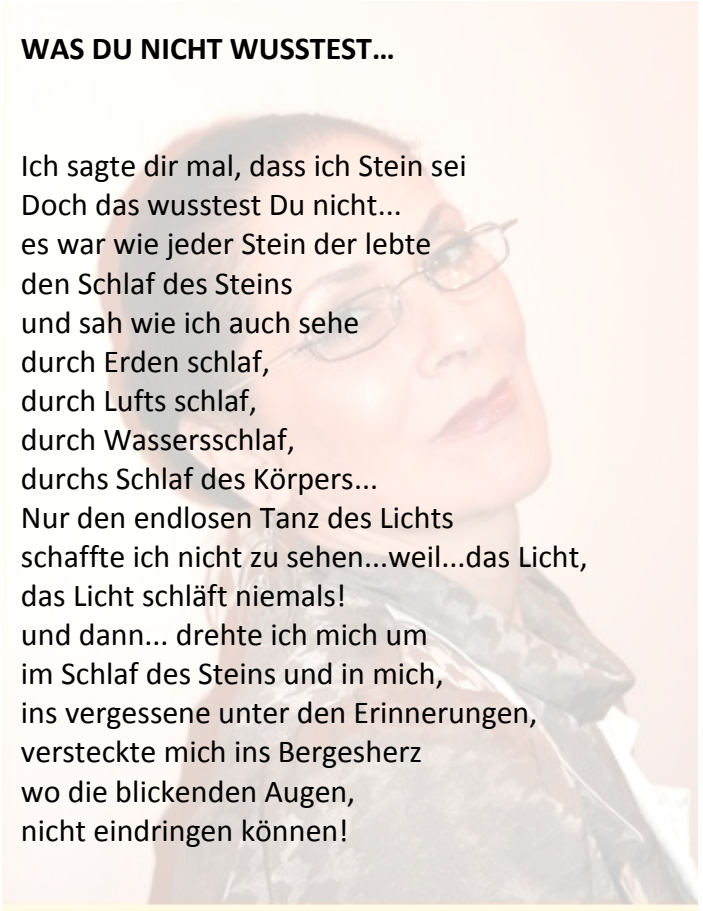

WAS DU NICHT WUSSTEST…

Ich sagte dir mal, dass ich Stein sei
Doch das wusstest Du nicht...
es war wie jeder Stein der lebte
den Schlaf des Steins
und sah wie ich auch sehe
durch Erden schlaf,
durch Lufts schlaf,
durch Wassersschlaf,
durchs Schlaf des Körpers...
Nur den endlosen Tanz des Lichts
schaffte ich nicht zu sehen...weil...das Licht,
das Licht schläft niemals!
und dann... drehte ich mich um
im Schlaf des Steins und in mich,
ins vergessene unter den Erinnerungen,
versteckte mich ins Bergesherz
wo die blickenden Augen,
nicht eindringen können!

NIMENI NU VEDE

Iubirea a căzut pe nevăzute
în adâncul unei prăpăstii de nori
tocmai acolo...
unde ochii pescăruşilor plutesc obosiți
pe fundalul furtunii,
iar țipătul lor se cufundă în vuietul vântului.
Şi nimeni nu vede,
nimeni nu simte
că-i lipseşte ceva!
Dar cine mai poate vedea?!...
când ochii noştri orbesc
de vuietul vântului,
când ochii orbilor
sunt păsări moarte
aruncate-n pustiul de munte?
şi ochi de sticlă urmăresc zborul văpăii
care nebănuit se stinge
printre genele coborâte ale uitării
de semeni.

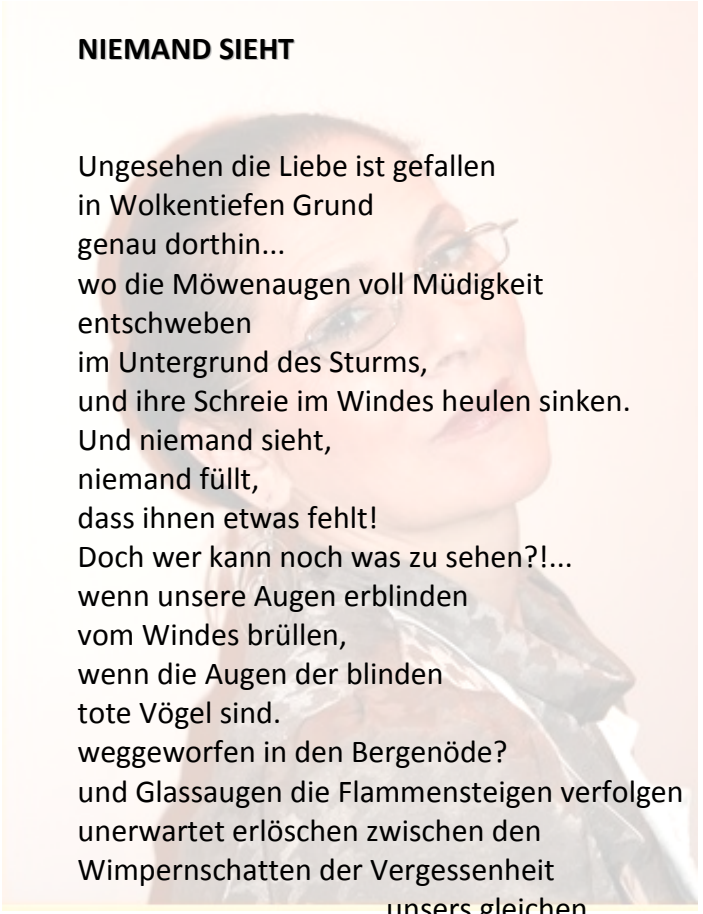

NIEMAND SIEHT

Ungesehen die Liebe ist gefallen
in Wolkentiefen Grund
genau dorthin...
wo die Möwenaugen voll Müdigkeit
entschweben
im Untergrund des Sturms,
und ihre Schreie im Windes heulen sinken.
Und niemand sieht,
niemand füllt,
dass ihnen etwas fehlt!
Doch wer kann noch was zu sehen?!...
wenn unsere Augen erblinden
vom Windes brüllen,
wenn die Augen der blinden
tote Vögel sind.
weggeworfen in den Bergenöde?
und Glassaugen die Flammensteigen verfolgen
unerwartet erlöschen zwischen den
Wimpernschatten der Vergessenheit
unsers gleichen.

CUVINTE

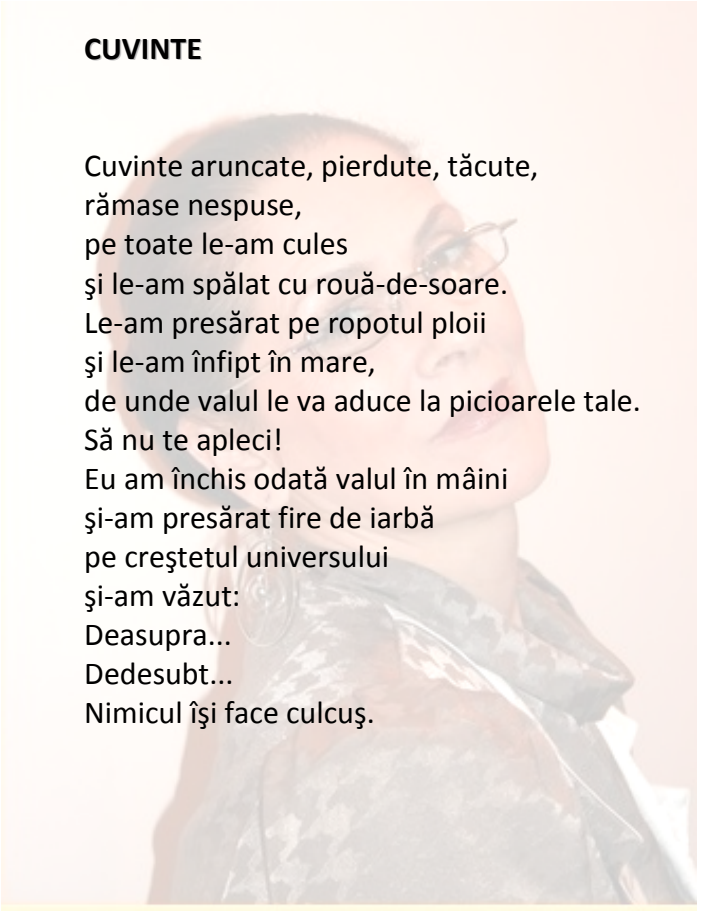

Cuvinte aruncate, pierdute, tăcute,
rămase nespuse,
pe toate le-am cules
şi le-am spălat cu rouă-de-soare.
Le-am presărat pe ropotul ploii
şi le-am înfipt în mare,
de unde valul le va aduce la picioarele tale.
Să nu te apleci!
Eu am închis odată valul în mâini
şi-am presărat fire de iarbă
pe creştetul universului
şi-am văzut:
Deasupra...
Dedesubt...
Nimicul îşi face culcuş.

WORTE

Vorgeworfene, verlorene, stille Wörter,
unausgesprochen geblieben,
gesammelt habe ich sie alle
und mit Sonnentau gewaschen
hab sie auf dem Regendonner bestreut
und ins Meer versenkt von wo
die Wellen sie zu deinen Füßen bringen.
Du sollst dich nicht verbeugen!
Ich hatte mal die Welle in die Hände
eingeschlossen
und haben Grashalme auf Allesstirn gestreut
und hab gesehen:
Oberhalb...
Unterhalb...
Das Nichts baut sich ein Nest.

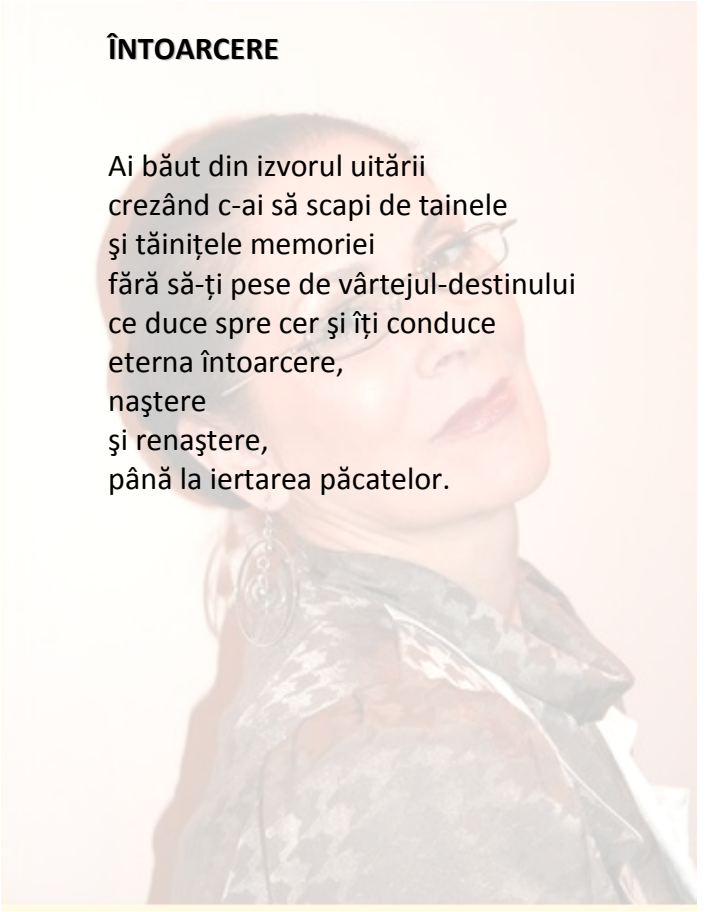

ÎNTOARCERE

Ai băut din izvorul uitării
crezând c-ai să scapi de tainele
şi tăinițele memoriei
fără să-ți pese de vârtejul-destinului
ce duce spre cer şi îți conduce
eterna întoarcere,
naştere
şi renaştere,
până la iertarea păcatelor.

RÜCKKEHR

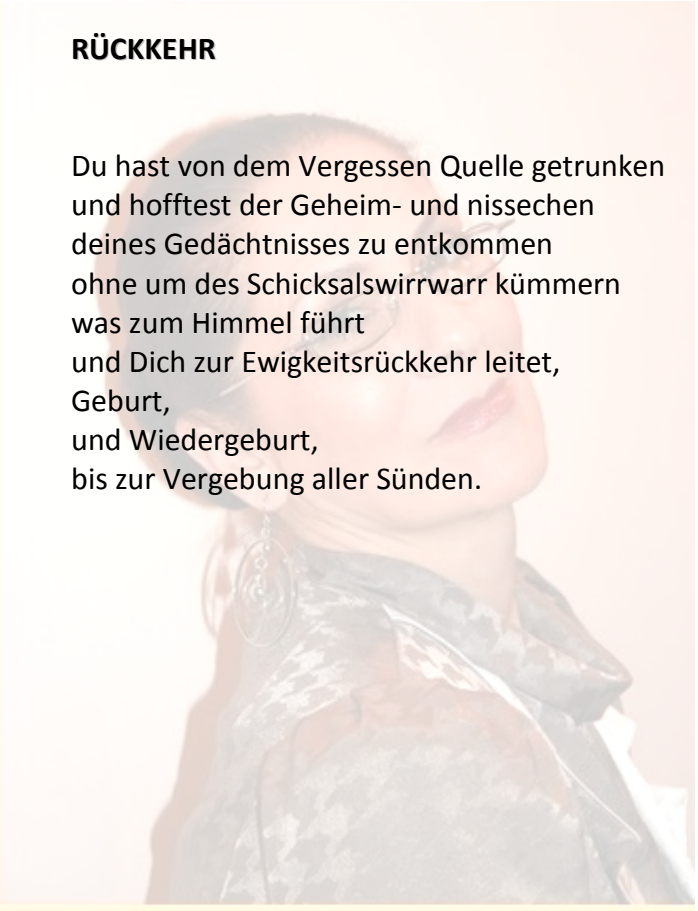

Du hast von dem Vergessen Quelle getrunken
und hofftest der Geheim- und nissechen
deines Gedächtnisses zu entkommen
ohne um des Schicksalswirrwarr kümmern
was zum Himmel führt
und Dich zur Ewigkeitsrückkehr leitet,
Geburt,
und Wiedergeburt,
bis zur Vergebung aller Sünden.

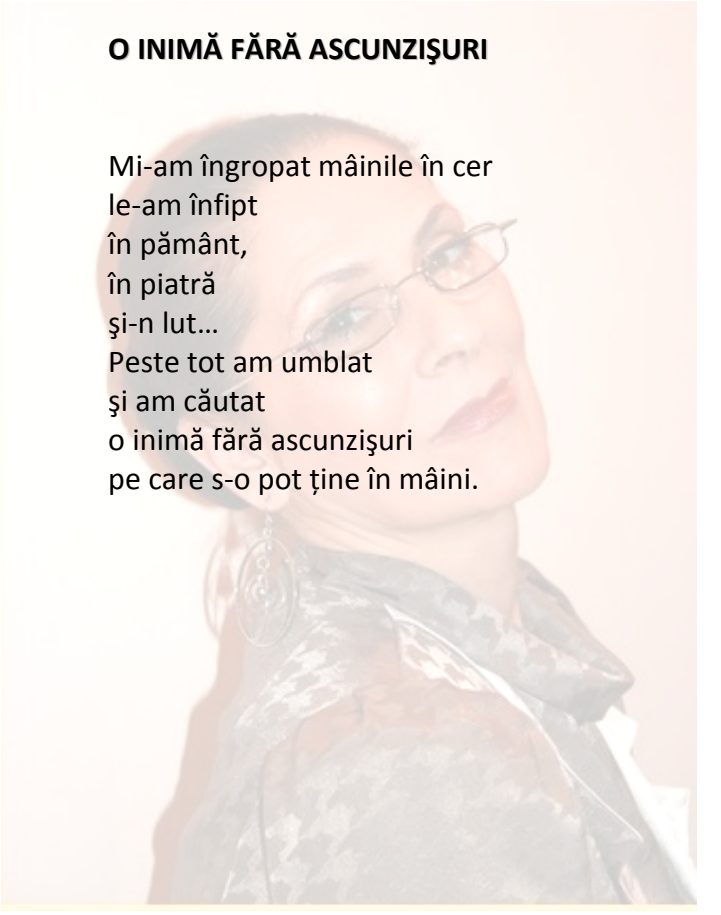

O INIMĂ FĂRĂ ASCUNZIŞURI

Mi-am îngropat mâinile în cer
le-am înfipt
în pământ,
în piatră
şi-n lut…
Peste tot am umblat
şi am căutat
o inimă fără ascunzişuri
pe care s-o pot ține în mâini.

EIN HERZ OHNE VERSTECKE

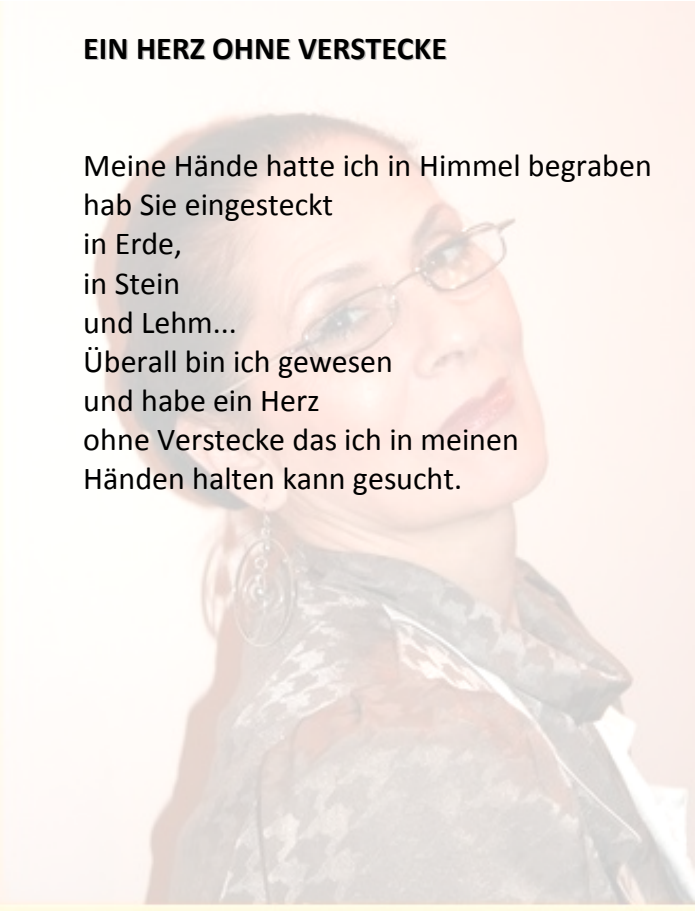

Meine Hände hatte ich in Himmel begraben
hab Sie eingesteckt
in Erde,
in Stein
und Lehm...
Überall bin ich gewesen
und habe ein Herz
ohne Verstecke das ich in meinen
Händen halten kann gesucht.

ÎNTOTDEAUNA

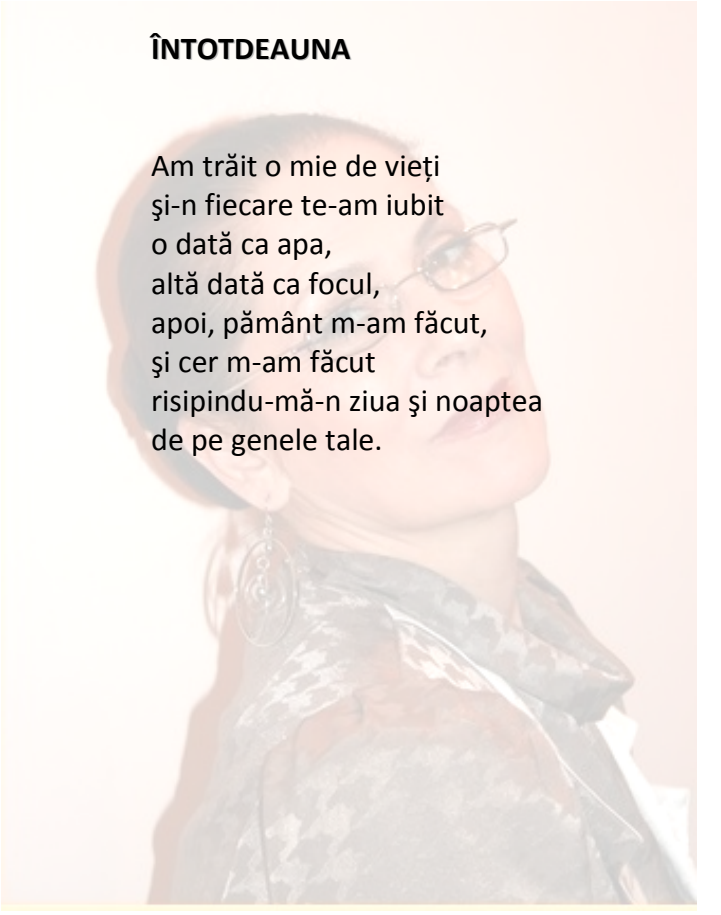

Am trăit o mie de vieți
şi-n fiecare te-am iubit
o dată ca apa,
altă dată ca focul,
apoi, pământ m-am făcut,
şi cer m-am făcut
risipindu-mă-n ziua şi noaptea
de pe genele tale.

IMMER

Ich habe Tausende Leben gelebt
und in jedes habe ich dich geliebt
einmal wie das Wasser,
ein anderes Mal wie das Feuer,
danach bin ich zu Erde geworden,
und auch Himmel wurde ich
und prasselte ins Tag und Nacht
deiner Wimpern.

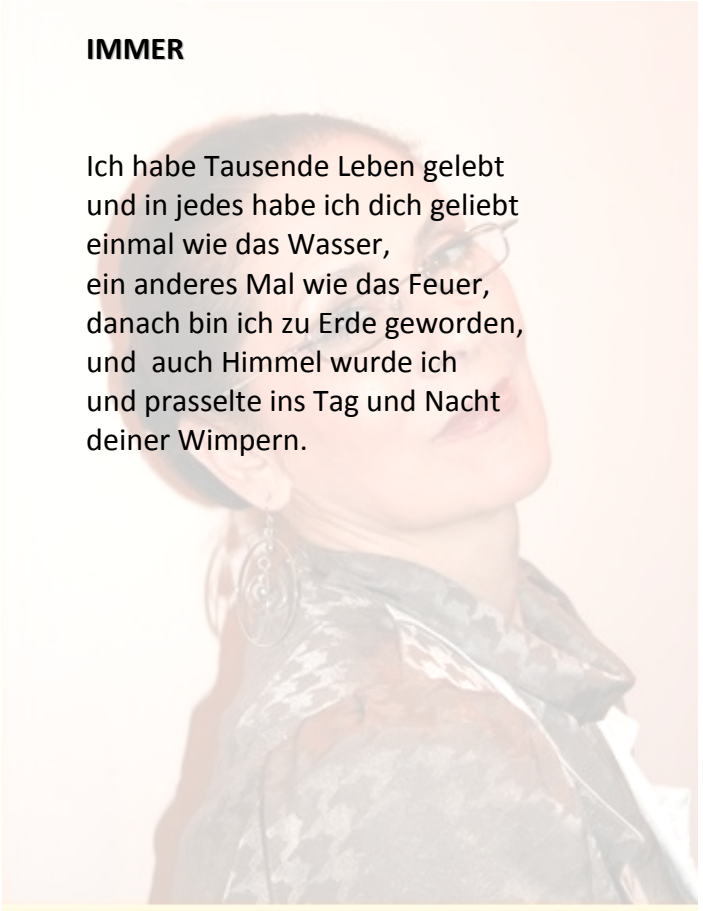

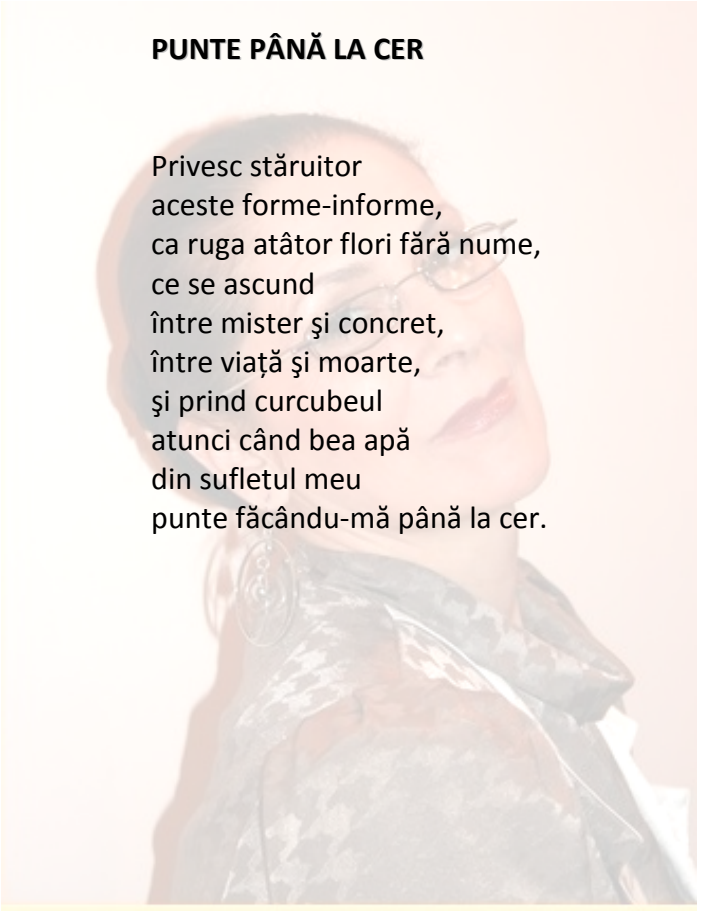

PUNTE PÂNĂ LA CER

Privesc stăruitor
aceste forme-informe,
ca ruga atâtor flori fără nume,
ce se ascund
între mister şi concret,
între viață şi moarte,
şi prind curcubeul
atunci când bea apă
din sufletul meu
punte făcându-mă până la cer.

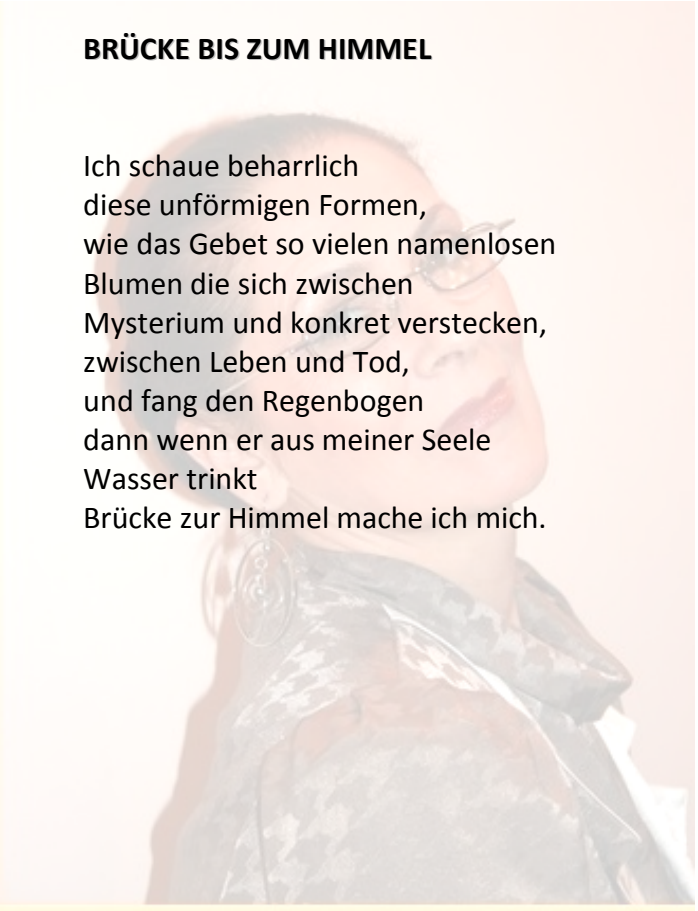

BRÜCKE BIS ZUM HIMMEL

Ich schaue beharrlich
diese unförmigen Formen,
wie das Gebet so vielen namenlosen
Blumen die sich zwischen
Mysterium und konkret verstecken,
zwischen Leben und Tod,
und fang den Regenbogen
dann wenn er aus meiner Seele
Wasser trinkt
Brücke zur Himmel mache ich mich.

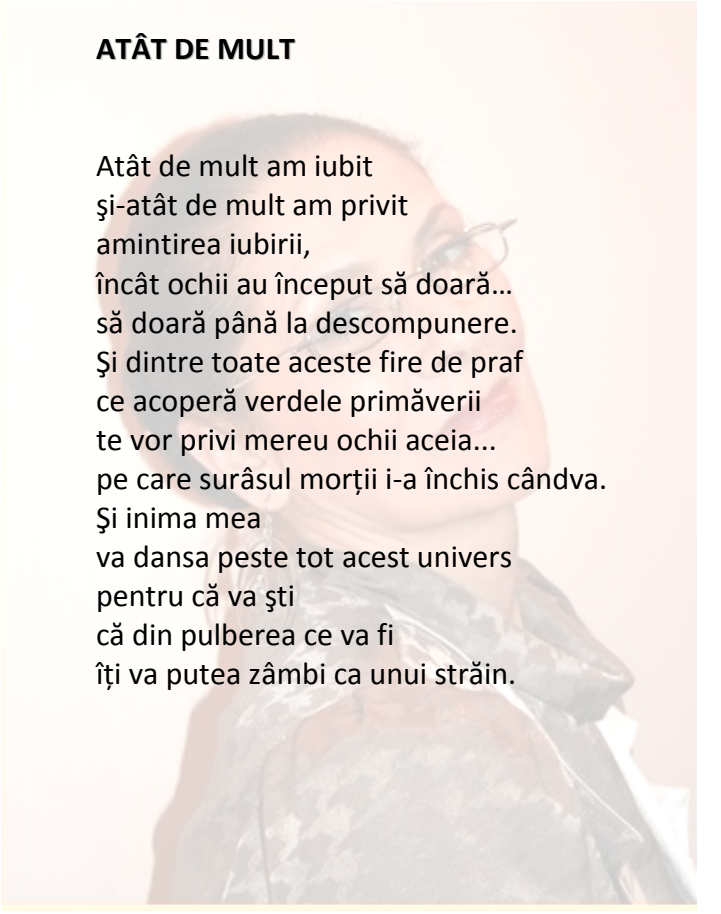

ATÂT DE MULT

Atât de mult am iubit
şi-atât de mult am privit
amintirea iubirii,
încât ochii au început să doară…
să doară până la descompunere.
Şi dintre toate aceste fire de praf
ce acoperă verdele primăverii
te vor privi mereu ochii aceia...
pe care surâsul morții i-a închis cândva.
Şi inima mea
va dansa peste tot acest univers
pentru că va şti
că din pulberea ce va fi
îți va putea zâmbi ca unui străin.

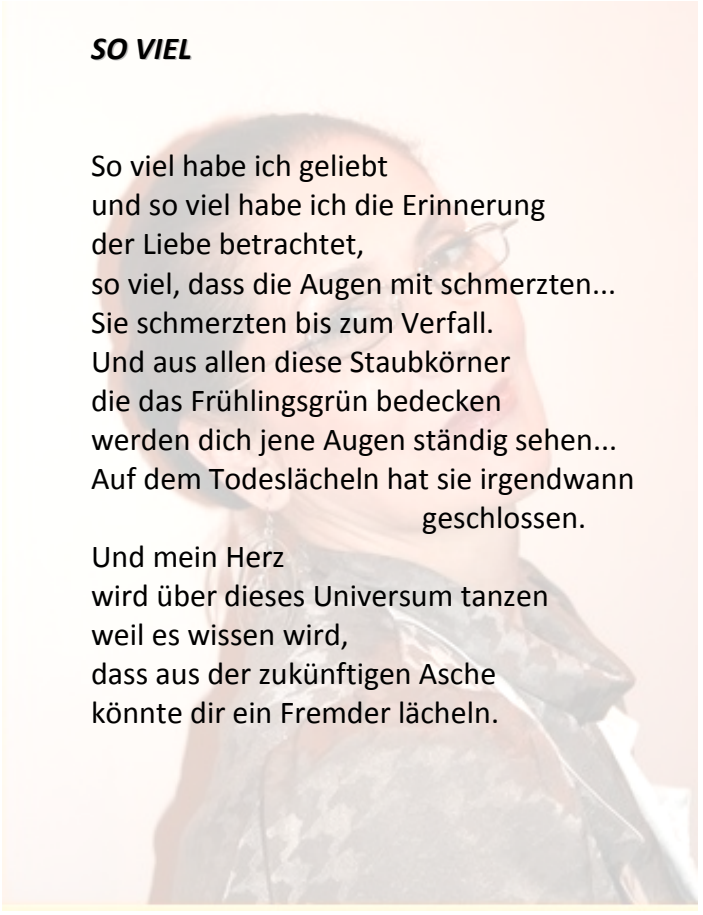

SO VIEL

So viel habe ich geliebt
und so viel habe ich die Erinnerung
der Liebe betrachtet,
so viel, dass die Augen mit schmerzten...
Sie schmerzten bis zum Verfall.
Und aus allen diese Staubkörner
die das Frühlingsgrün bedecken
werden dich jene Augen ständig sehen...
Auf dem Todeslächeln hat sie irgendwann
geschlossen.
Und mein Herz
wird über dieses Universum tanzen
weil es wissen wird,
dass aus der zukünftigen Asche
könnte dir ein Fremder lächeln.

GRAFICA CERULUI TĂU

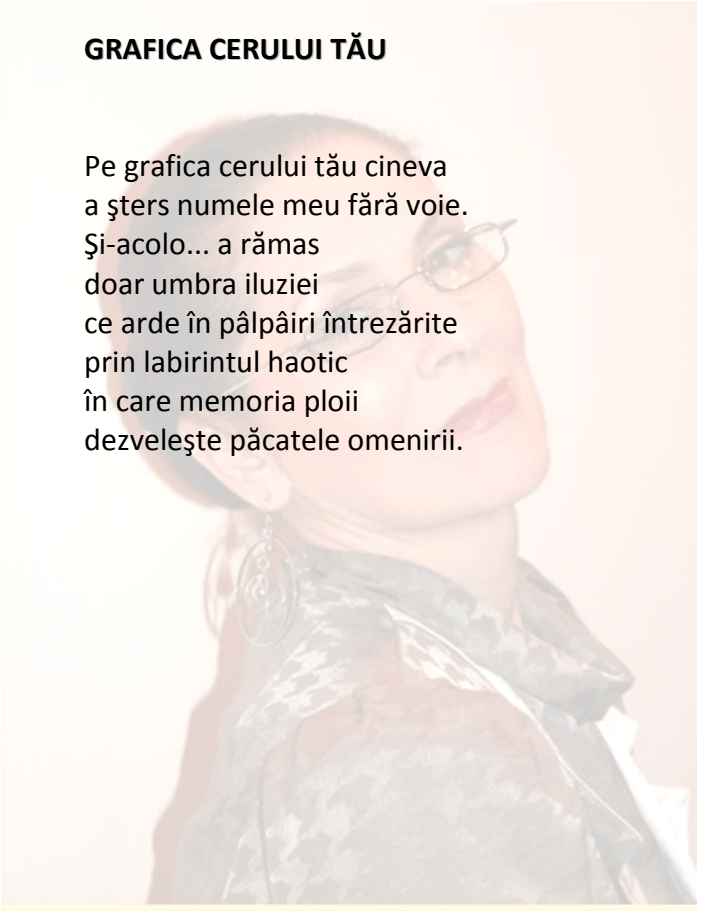

Pe grafica cerului tău cineva
a şters numele meu fără voie.
Şi-acolo... a rămas
doar umbra iluziei
ce arde în pâlpâiri întrezărite
prin labirintul haotic
în care memoria ploii
dezveleşte păcatele omenirii.

DIE GRAFIK DEINES HIMMELS

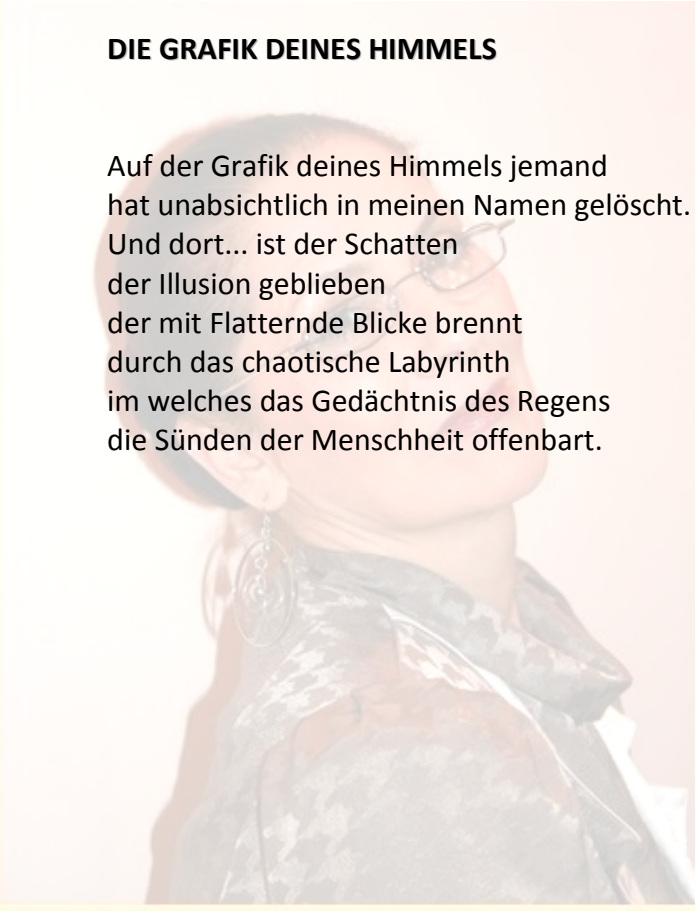

Auf der Grafik deines Himmels jemand
hat unabsichtlich in meinen Namen gelöscht.
Und dort... ist der Schatten
der Illusion geblieben
der mit Flatternde Blicke brennt
durch das chaotische Labyrinth
im welches das Gedächtnis des Regens
die Sünden der Menschheit offenbart.

CUM?

Cum să-mi găsesc liniştea
în casa trupului meu
mai asurzitoare decât tunetul,
mai puternică decât un hohot de râs
şi mai năprasnică decât furtuna?

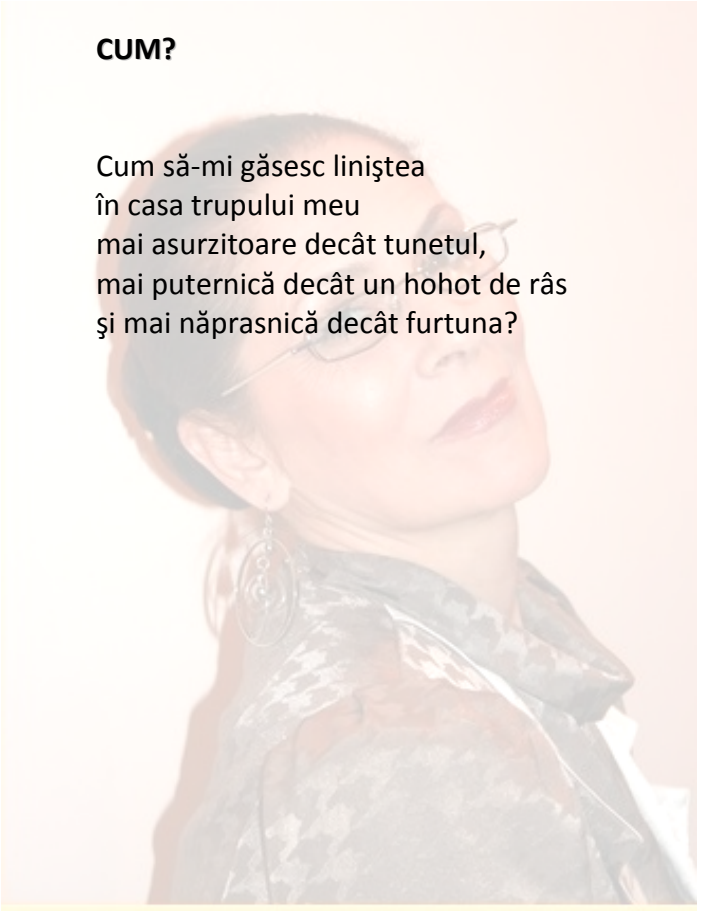

WIE?

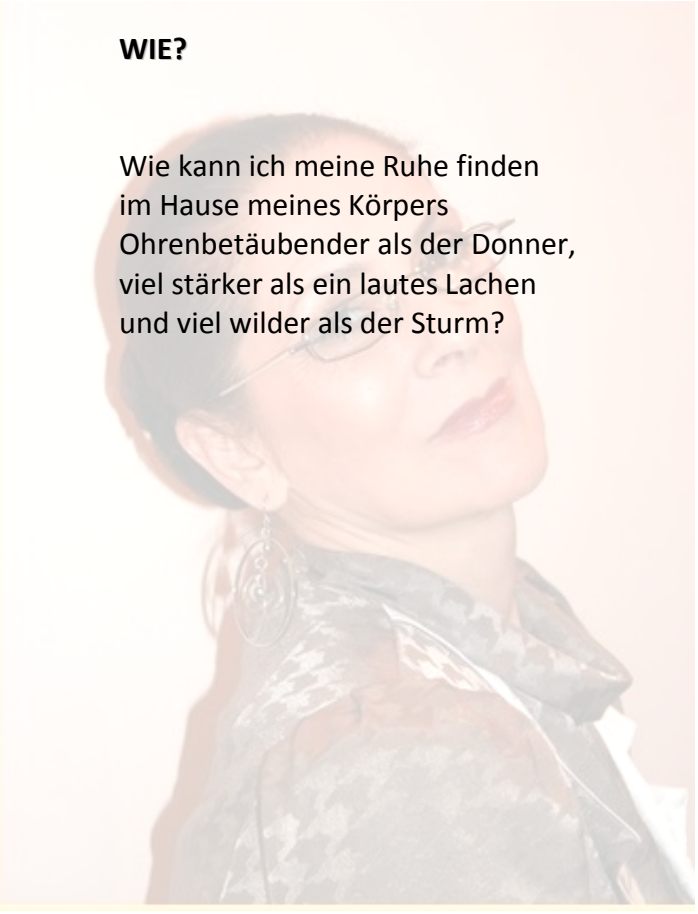

Wie kann ich meine Ruhe finden
im Hause meines Körpers
Ohrenbetäubender als der Donner,
viel stärker als ein lautes Lachen
und viel wilder als der Sturm?

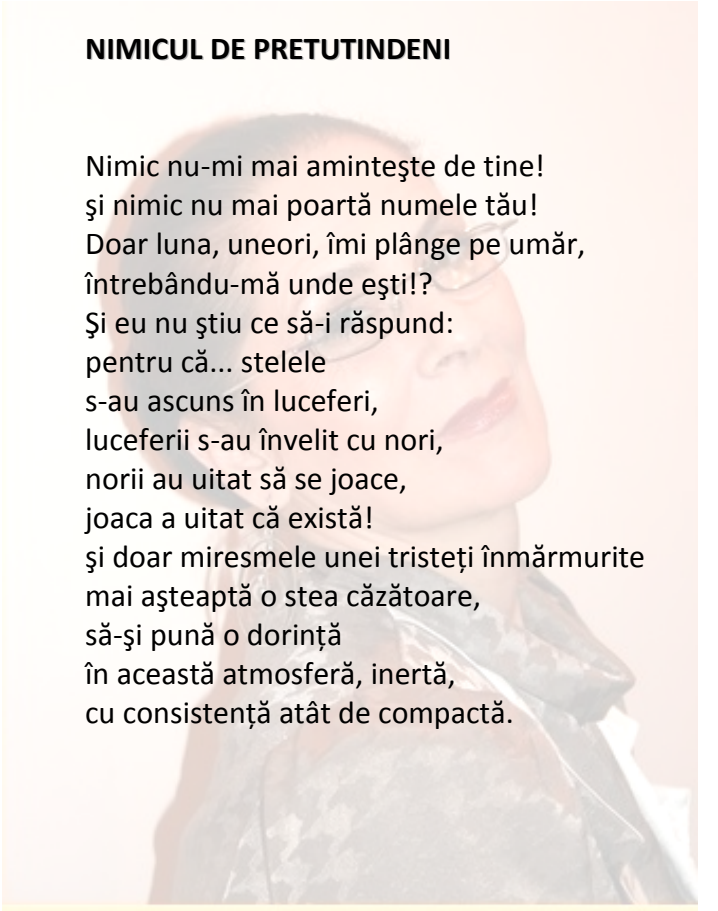

NIMICUL DE PRETUTINDENI

Nimic nu-mi mai aminteşte de tine!
şi nimic nu mai poartă numele tău!
Doar luna, uneori, îmi plânge pe umăr,
întrebându-mă unde eşti!?
Şi eu nu ştiu ce să-i răspund:
pentru că... stelele
s-au ascuns în luceferi,
luceferii s-au învelit cu nori,
norii au uitat să se joace,
joaca a uitat că există!
şi doar miresmele unei tristeți înmărmurite
mai aşteaptă o stea căzătoare,
să-şi pună o dorință
în această atmosferă, inertă,
cu consistență atât de compactă.

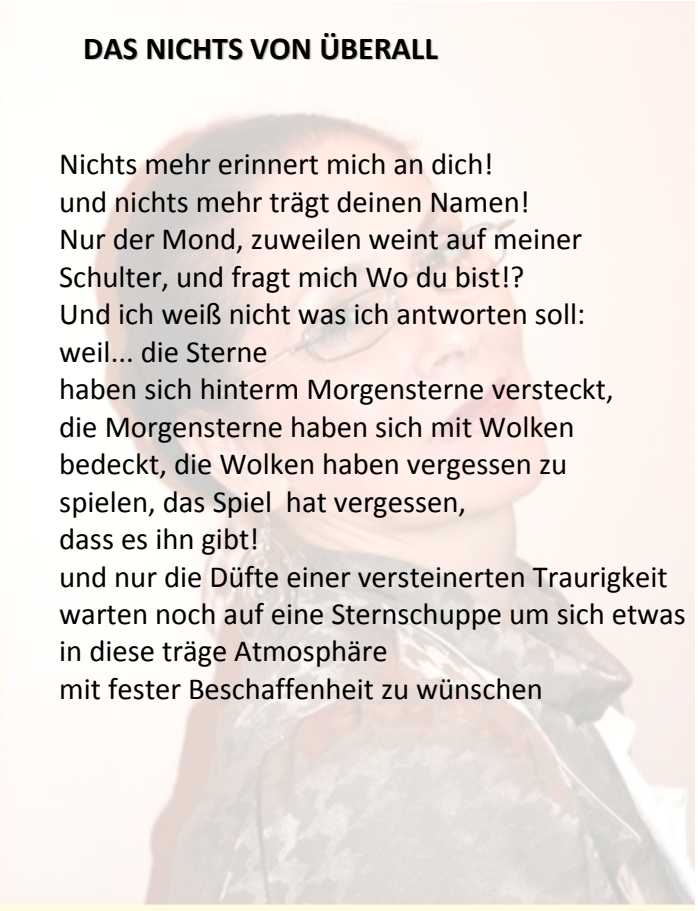

DAS NICHTS VON ÜBERALL

Nichts mehr erinnert mich an dich!
und nichts mehr trägt deinen Namen!
Nur der Mond, zuweilen weint auf meiner
Schulter, und fragt mich Wo du bist!?
Und ich weiß nicht was ich antworten soll:
weil... die Sterne
haben sich hinterm Morgensterne versteckt,
die Morgensterne haben sich mit Wolken
bedeckt, die Wolken haben vergessen zu
spielen, das Spiel hat vergessen,
dass es ihn gibt!
und nur die Düfte einer versteinerten Traurigkeit
warten noch auf eine Sternschuppe um sich etwas
in diese träge Atmosphäre
mit fester Beschaffenheit zu wünschen

TĂCERE ETERNĂ

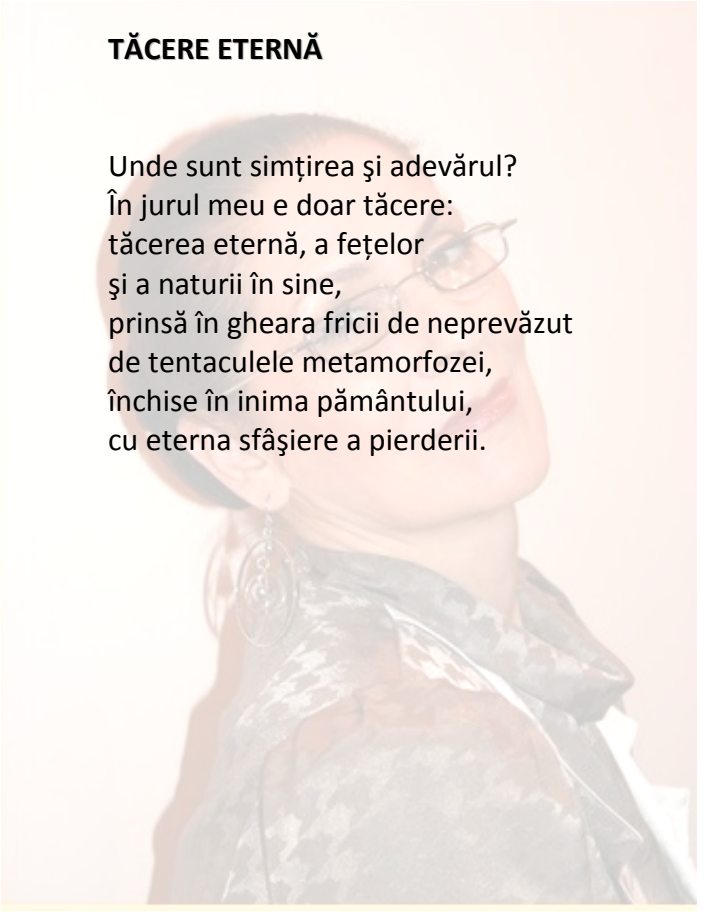

Unde sunt simțirea şi adevărul?
În jurul meu e doar tăcere:
tăcerea eternă, a fețelor
şi a naturii în sine,
prinsă în gheara fricii de neprevăzut
de tentaculele metamorfozei,
închise în inima pământului,
cu eterna sfâşiere a pierderii.

EWIGE STILLE

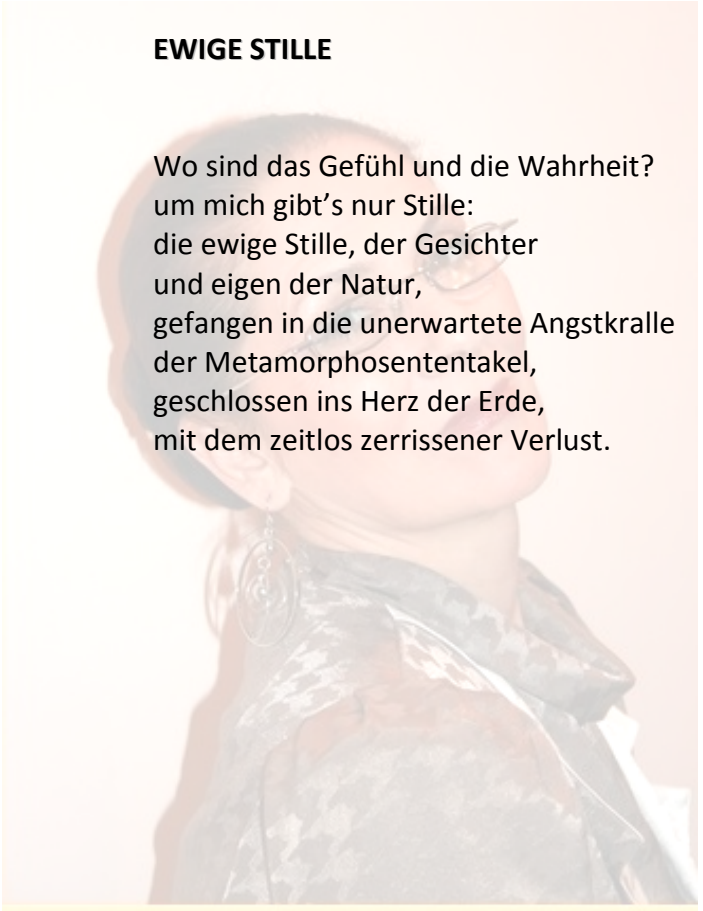

Wo sind das Gefühl und die Wahrheit?
um mich gibt's nur Stille:
die ewige Stille, der Gesichter
und eigen der Natur,
gefangen in die unerwartete Angstkralle
der Metamorphosententakel,
geschlossen ins Herz der Erde,
mit dem zeitlos zerrissener Verlust.

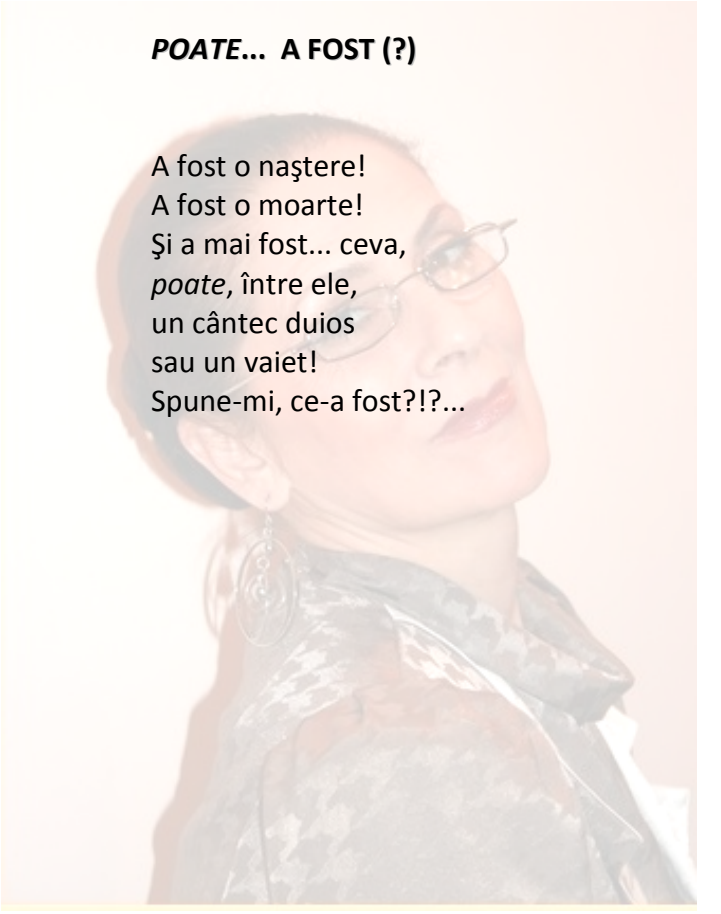

POATE... A FOST (?)

A fost o naştere!
A fost o moarte!
Şi a mai fost... ceva,
poate, între ele,
un cântec duios
sau un vaiet!
Spune-mi, ce-a fost?!?...

VIELLEICHT... ES WAR (?)

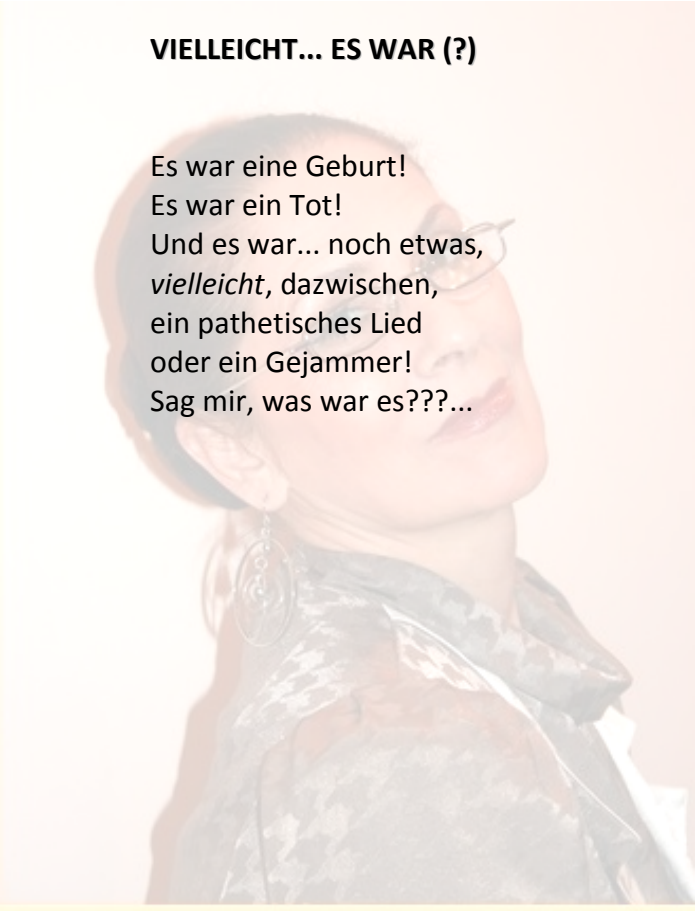

Es war eine Geburt!
Es war ein Tot!
Und es war... noch etwas,
vielleicht, dazwischen,
ein pathetisches Lied
oder ein Gejammer!
Sag mir, was war es???...

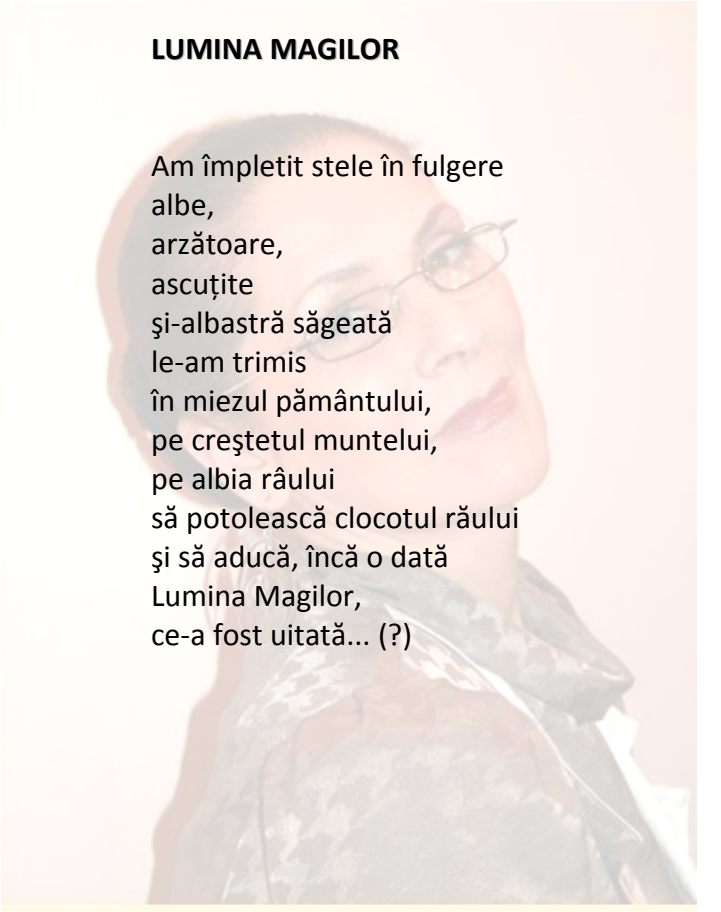

LUMINA MAGILOR

Am împletit stele în fulgere
albe,
arzătoare,
ascuțite
şi-albastră săgeată
le-am trimis
în miezul pământului,
pe creştetul muntelui,
pe albia râului
să potolească clocotul răului
şi să aducă, încă o dată
Lumina Magilor,
ce-a fost uitată... (?)

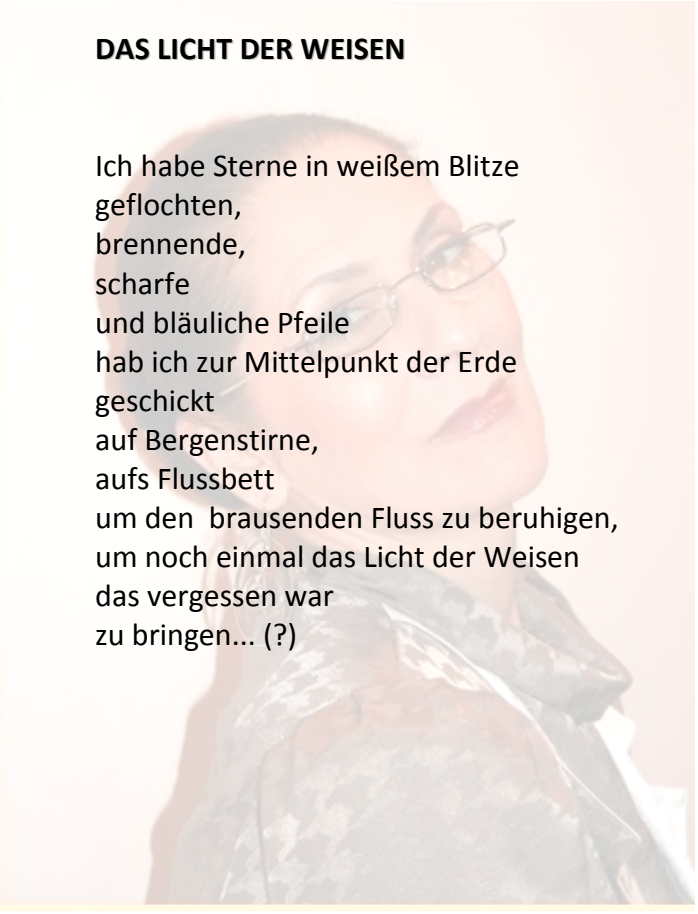

DAS LICHT DER WEISEN

Ich habe Sterne in weißem Blitze
geflochten,
brennende,
scharfe
und bläuliche Pfeile
hab ich zur Mittelpunkt der Erde
geschickt
auf Bergenstirne,
aufs Flussbett
um den brausenden Fluss zu beruhigen,
um noch einmal das Licht der Weisen
das vergessen war
zu bringen... (?)

CUNUNATĂ CU TIMPUL

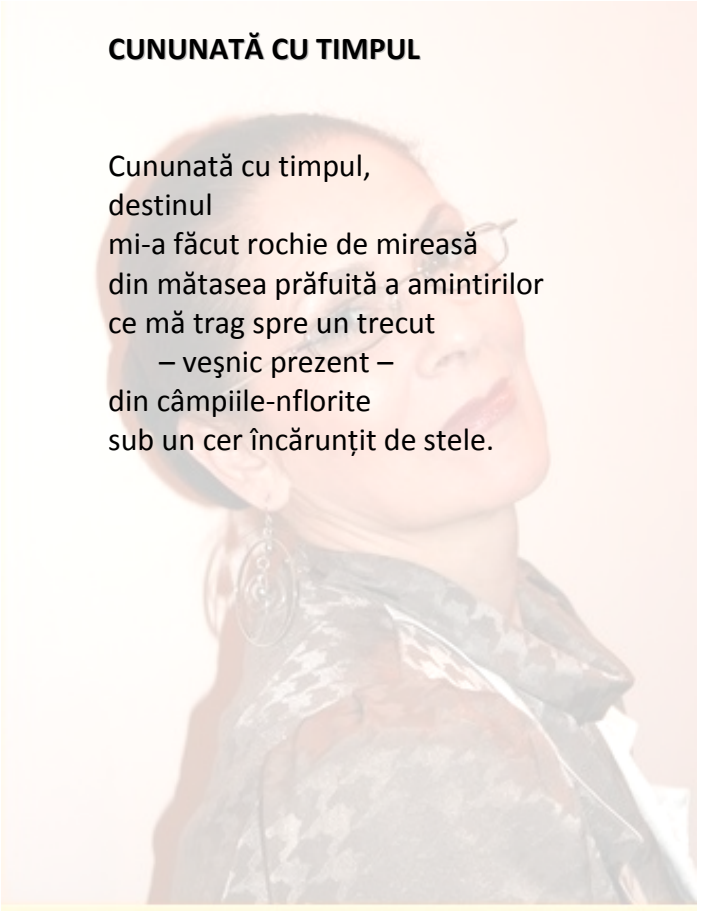

Cununată cu timpul,
destinul
mi-a făcut rochie de mireasă
din mătasea prăfuită a amintirilor
ce mă trag spre un trecut
– veşnic prezent –
din câmpiile-nflorite
sub un cer încărunțit de stele.

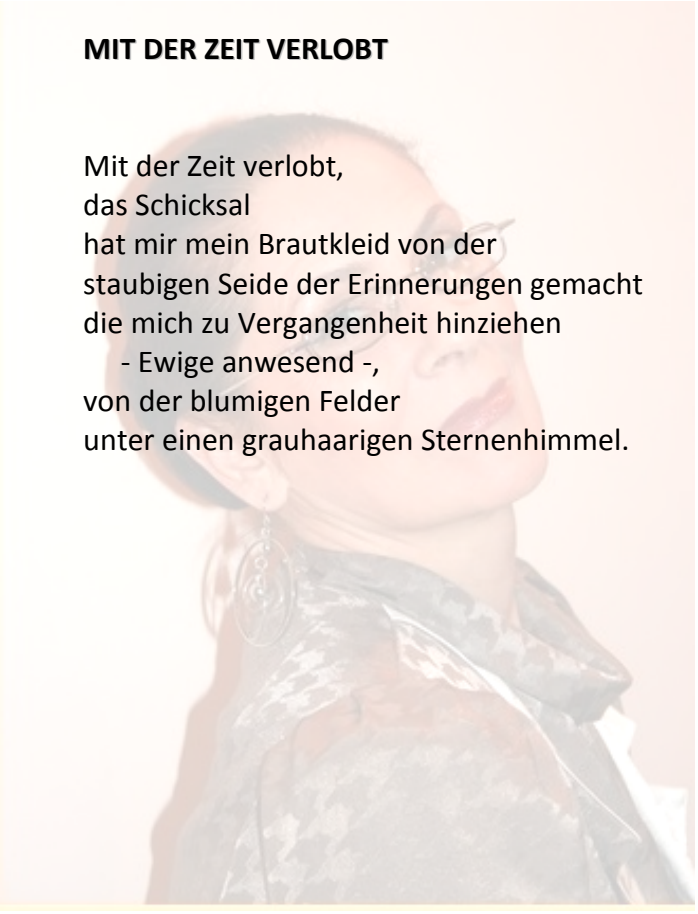

MIT DER ZEIT VERLOBT

Mit der Zeit verlobt,
das Schicksal
hat mir mein Brautkleid von der
staubigen Seide der Erinnerungen gemacht
die mich zu Vergangenheit hinziehen
- Ewige anwesend -,
von der blumigen Felder
unter einen grauhaarigen Sternenhimmel.

PE TIPSIA ALTARULUI

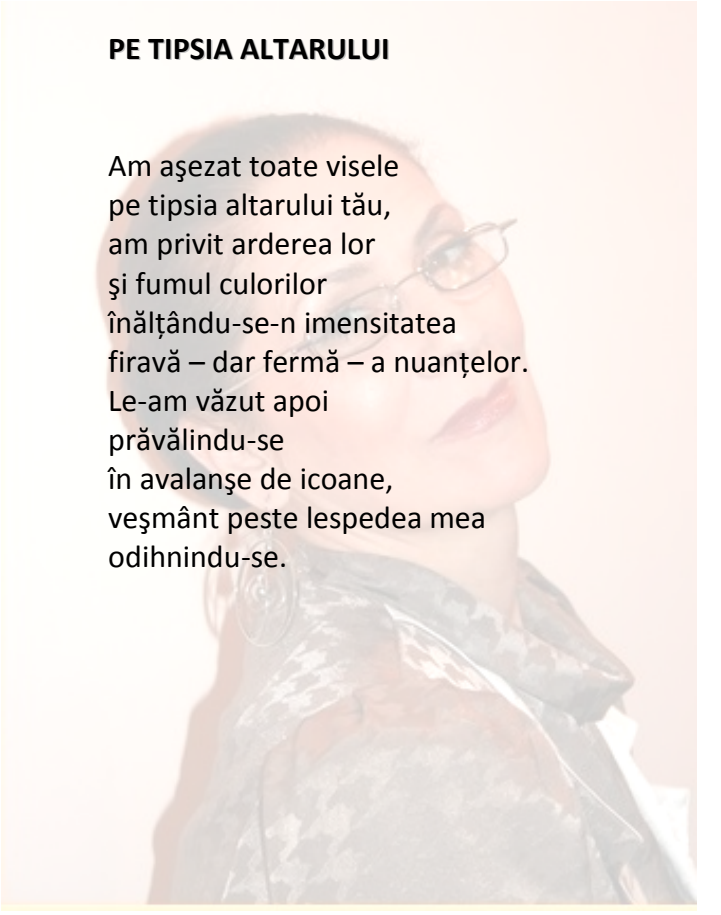

Am aşezat toate visele
pe tipsia altarului tău,
am privit arderea lor
şi fumul culorilor
înălțându-se-n imensitatea
firavă – dar fermă – a nuanțelor.
Le-am văzut apoi
prăvălindu-se
în avalanşe de icoane,
veşmânt peste lespedea mea
odihnindu-se.

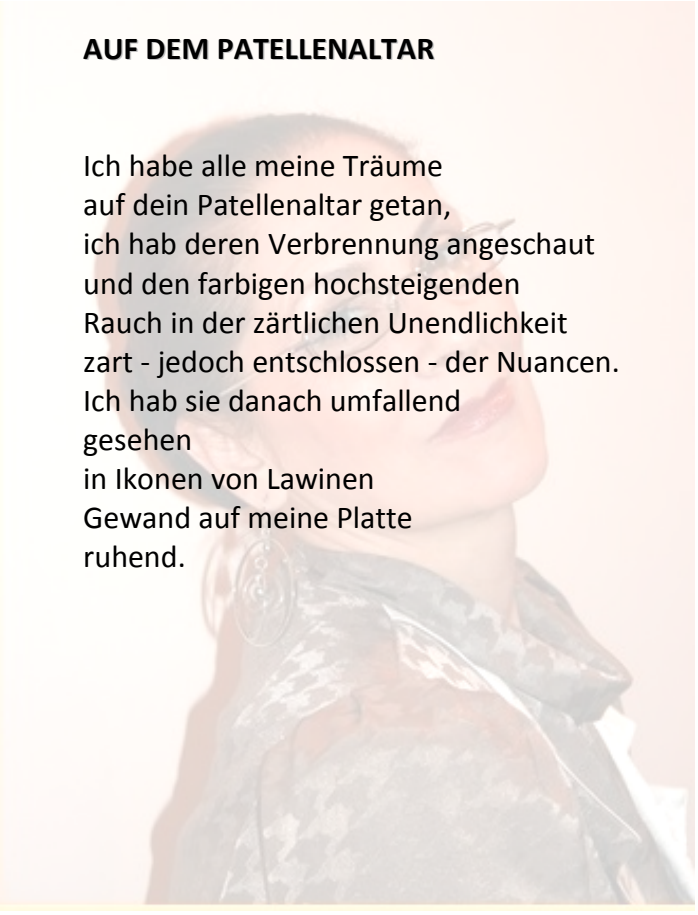

AUF DEM PATELLENALTAR

Ich habe alle meine Träume
auf dein Patellenaltar getan,
ich hab deren Verbrennung angeschaut
und den farbigen hochsteigenden
Rauch in der zärtlichen Unendlichkeit
zart - jedoch entschlossen - der Nuancen.
Ich hab sie danach umfallend
gesehen
in Ikonen von Lawinen
Gewand auf meine Platte
ruhend.

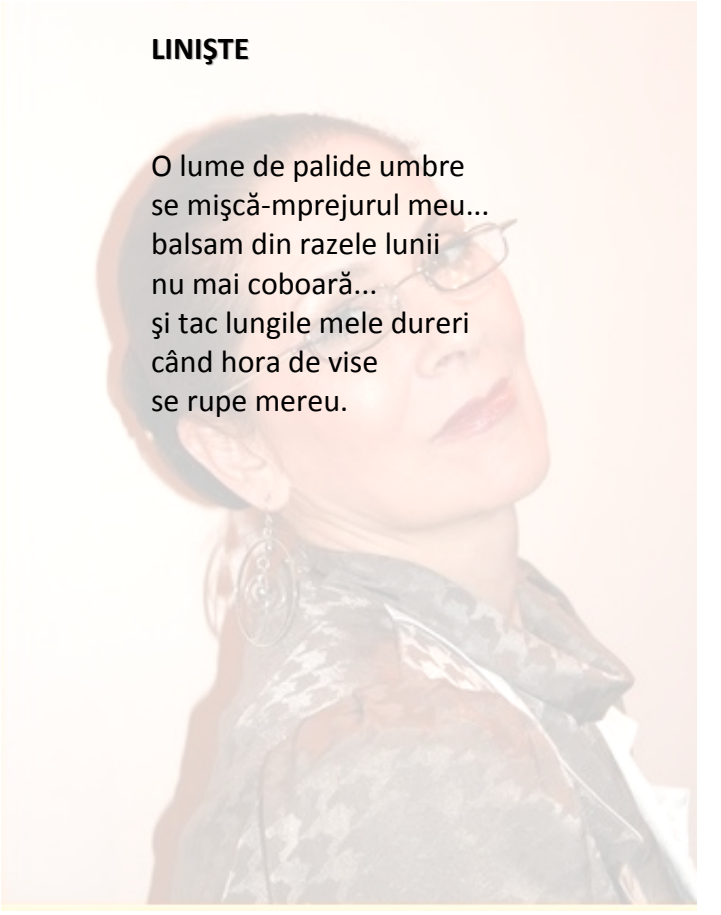

LINIŞTE

O lume de palide umbre
se mişcă-mprejurul meu...
balsam din razele lunii
nu mai coboară...
şi tac lungile mele dureri
când hora de vise
se rupe mereu.

RUHE

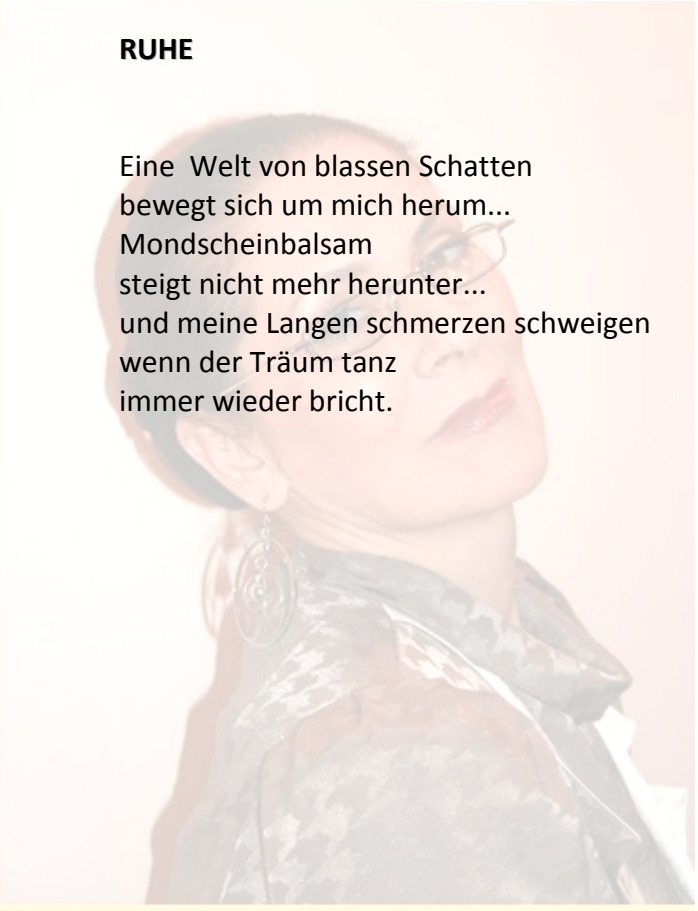

Eine Welt von blassen Schatten
bewegt sich um mich herum...
Mondscheinbalsam
steigt nicht mehr herunter...
und meine Langen schmerzen schweigen
wenn der Träum tanz
immer wieder bricht.

SUB POVARA IUBIRII

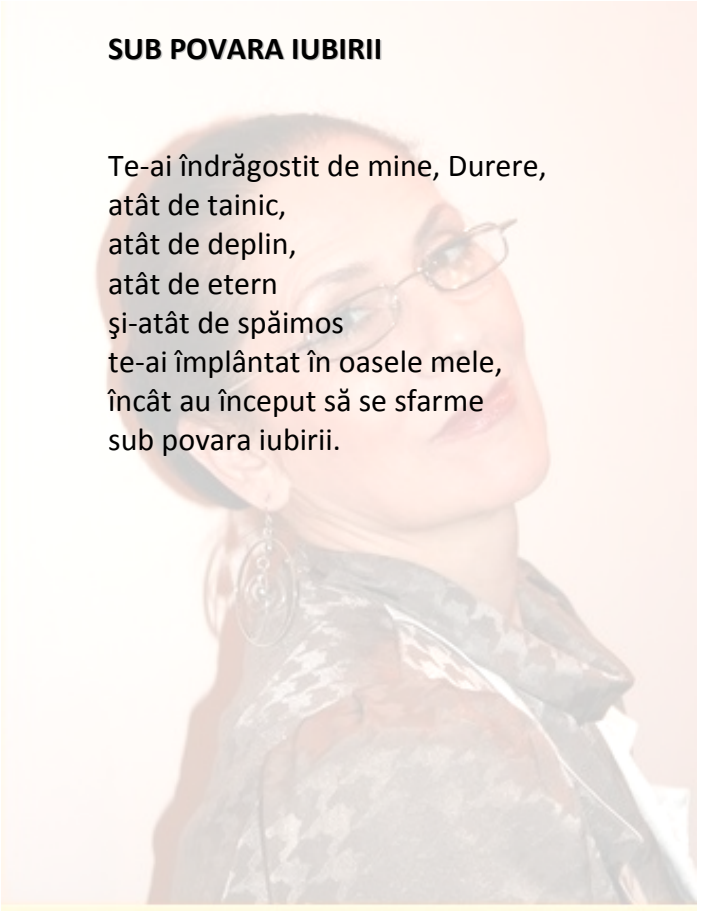

Te-ai îndrăgostit de mine, Durere,
atât de tainic,
atât de deplin,
atât de etern
şi-atât de spăimos
te-ai implântat în oasele mele,
încât au început să se sfarme
sub povara iubirii.

UNTER LIEBESLAST

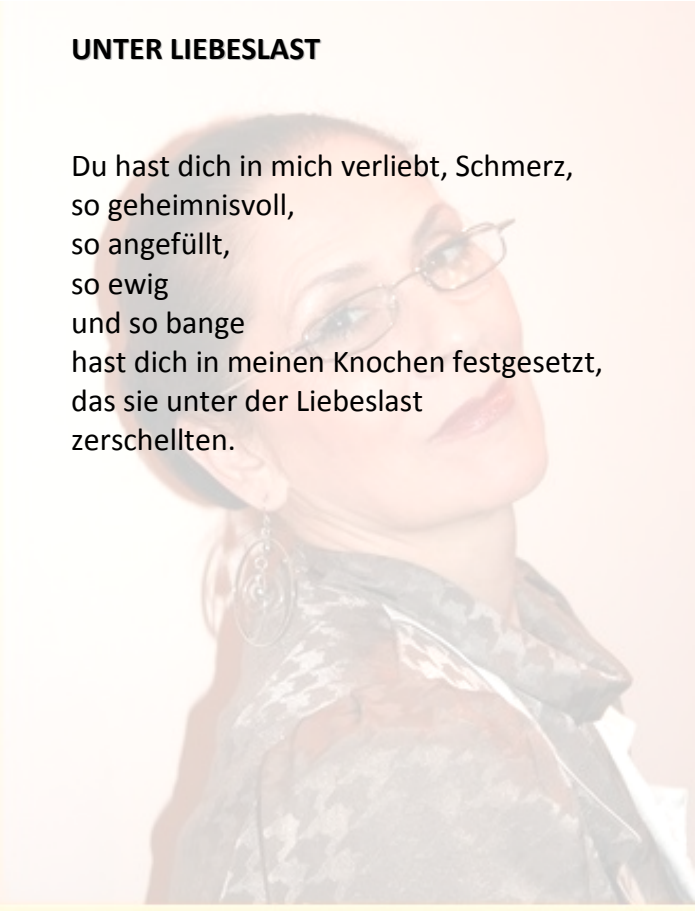

Du hast dich in mich verliebt, Schmerz,
so geheimnisvoll,
so angefüllt,
so ewig
und so bange
hast dich in meinen Knochen festgesetzt,
das sie unter der Liebeslast
zerschellten.

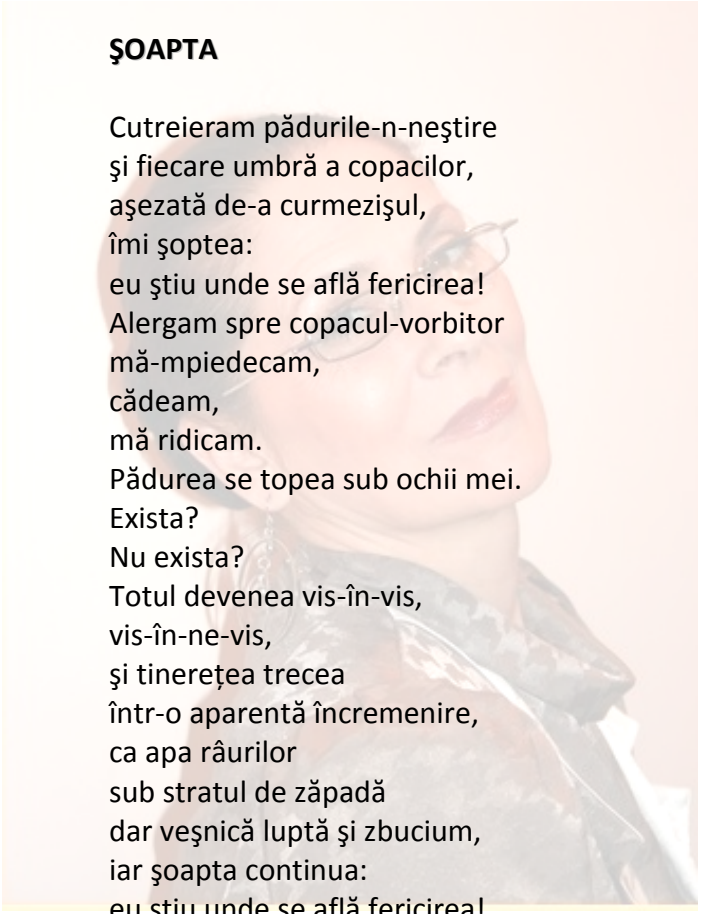

ŞOAPTA

Cutreieram pădurile-n-neştire
şi fiecare umbră a copacilor,
aşezată de-a curmezişul,
îmi şoptea:
eu ştiu unde se află fericirea!
Alergam spre copacul-vorbitor
mă-mpiedecam,
cădeam,
mă ridicam.
Pădurea se topea sub ochii mei.
Exista?
Nu exista?
Totul devenea vis-în-vis,
vis-în-ne-vis,
şi tinerețea trecea
într-o aparentă încremenire,
ca apa râurilor
sub stratul de zăpadă
dar veşnică luptă şi zbucium,
iar şoapta continua:
eu ştiu unde se află fericirea!
Eu ştiu... eu ştiu!... eu ştiu?!...

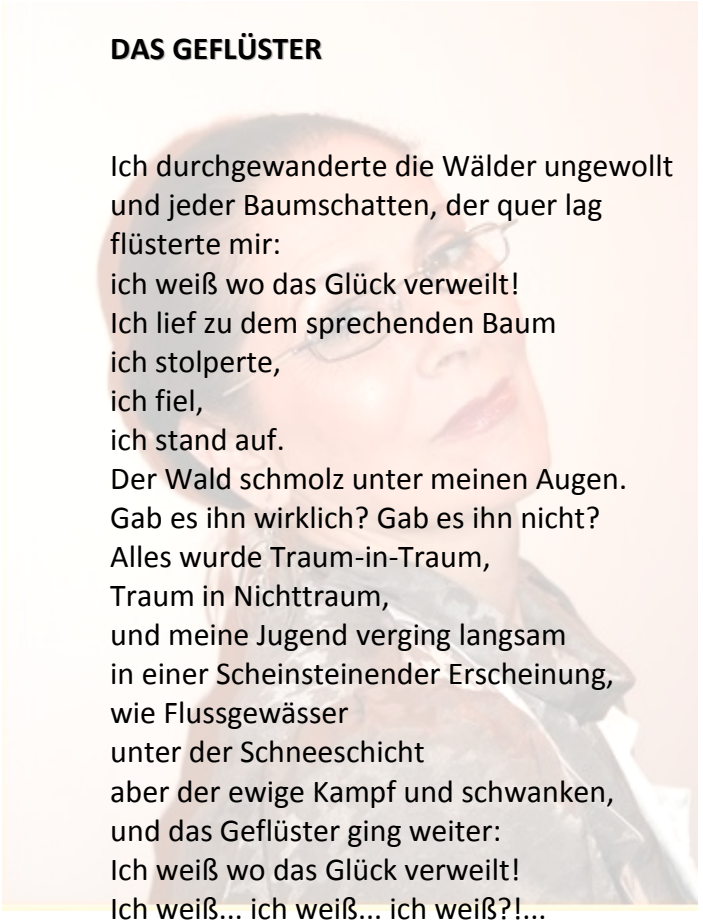

DAS GEFLÜSTER

Ich durchgewanderte die Wälder ungewollt
und jeder Baumschatten, der quer lag
flüsterte mir:
ich weiß wo das Glück verweilt!
Ich lief zu dem sprechenden Baum
ich stolperte,
ich fiel,
ich stand auf.
Der Wald schmolz unter meinen Augen.
Gab es ihn wirklich? Gab es ihn nicht?
Alles wurde Traum-in-Traum,
Traum in Nichttraum,
und meine Jugend verging langsam
in einer Scheinsteinender Erscheinung,
wie Flussgewässer
unter der Schneeschicht
aber der ewige Kampf und schwanken,
und das Geflüster ging weiter:
Ich weiß wo das Glück verweilt!
Ich weiß... ich weiß... ich weiß?!...

DE-ABIA ATUNCI AM ŞTIUT

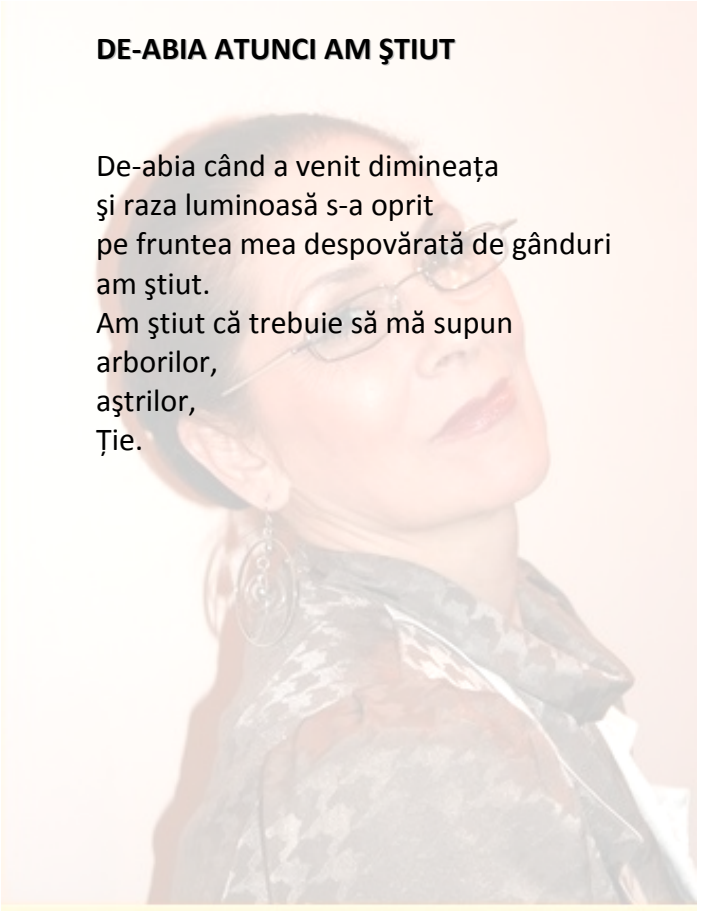

De-abia când a venit dimineața
şi raza luminoasă s-a oprit
pe fruntea mea despovărată de gânduri
am ştiut.
Am ştiut că trebuie să mă supun
arborilor,
aştrilor,
Ție.

NUR DANN HAB ICH GEWUSST

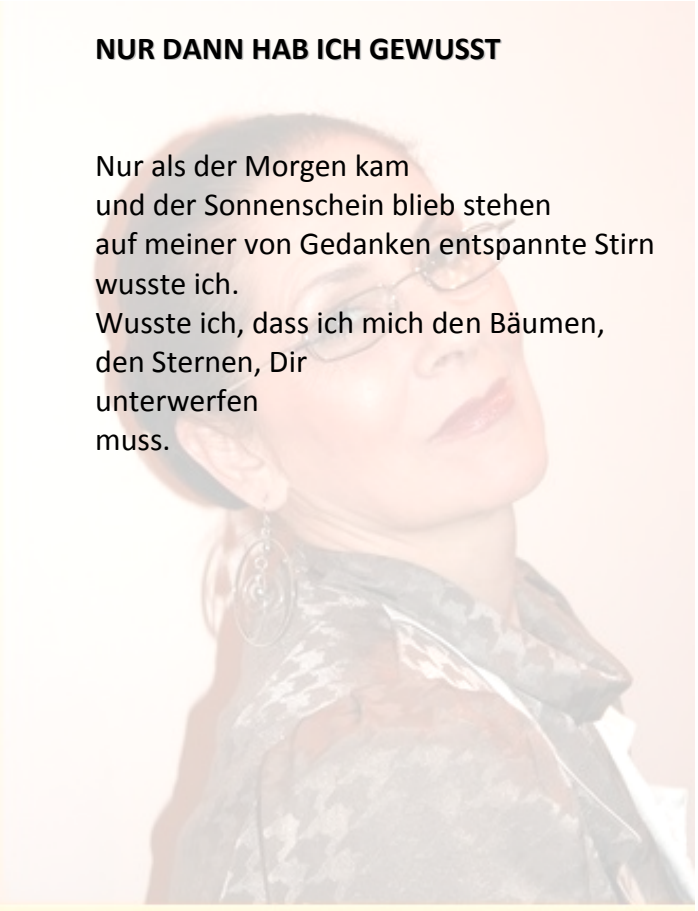

Nur als der Morgen kam
und der Sonnenschein blieb stehen
auf meiner von Gedanken entspannte Stirn
wusste ich.
Wusste ich, dass ich mich den Bäumen,
den Sternen, Dir
unterwerfen
muss.

RUGĂCIUNE

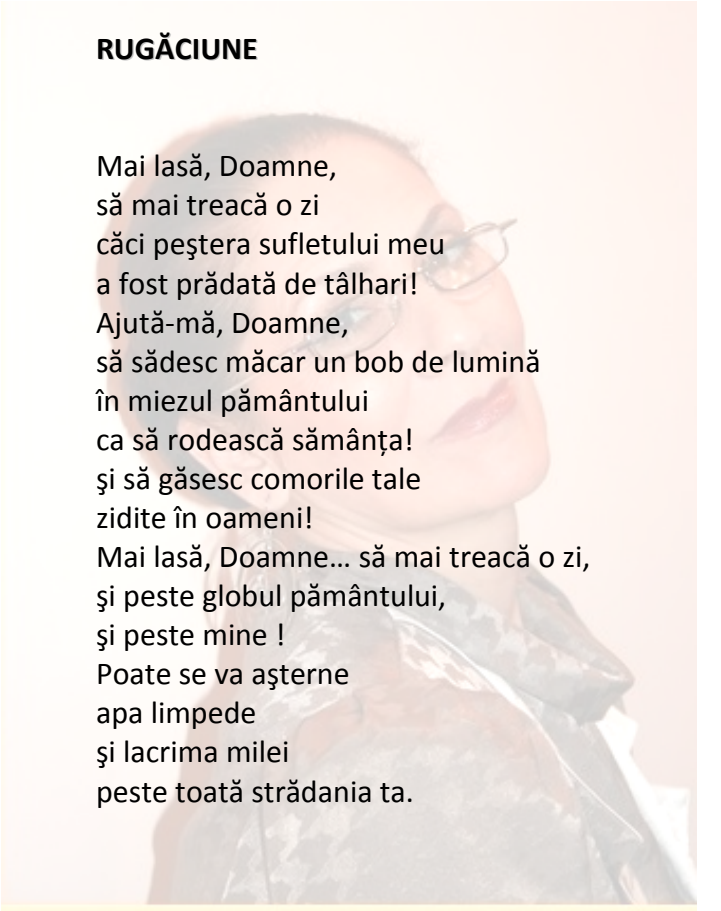

Mai lasă, Doamne,
să mai treacă o zi
căci peştera sufletului meu
a fost prădată de tâlhari!
Ajută-mă, Doamne,
să sădesc măcar un bob de lumină
în miezul pământului
ca să rodească sămânța!
şi să găsesc comorile tale
zidite în oameni!
Mai lasă, Doamne… să mai treacă o zi,
şi peste globul pământului,
şi peste mine !
Poate se va aşterne
apa limpede
şi lacrima milei
peste toată strădania ta.

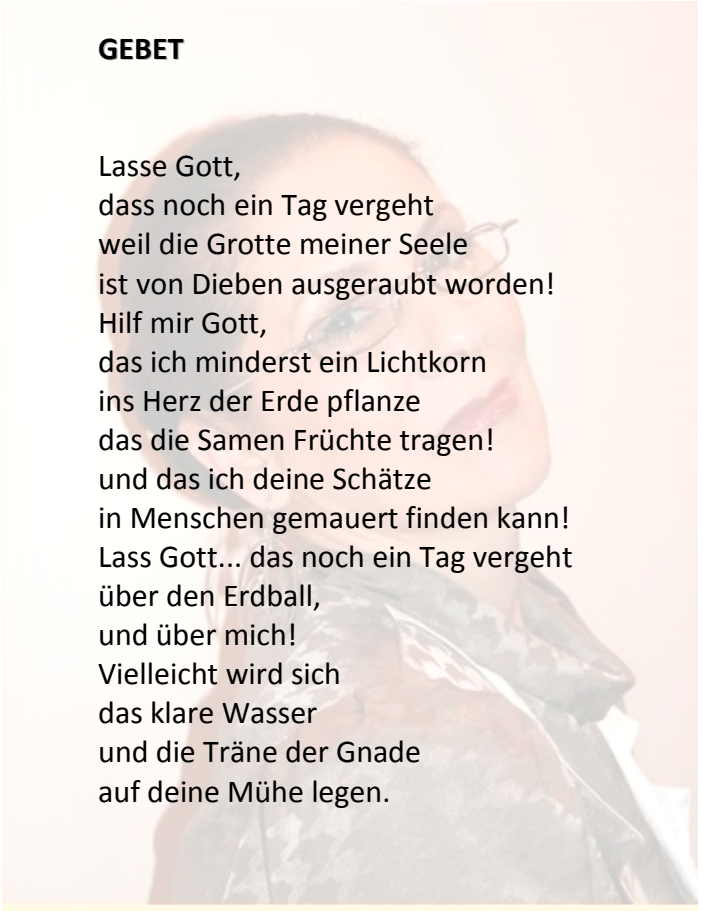

GEBET

Lasse Gott,
dass noch ein Tag vergeht
weil die Grotte meiner Seele
ist von Dieben ausgeraubt worden!
Hilf mir Gott,
das ich minderst ein Lichtkorn
ins Herz der Erde pflanze
das die Samen Früchte tragen!
und das ich deine Schätze
in Menschen gemauert finden kann!
Lass Gott... das noch ein Tag vergeht
über den Erdball,
und über mich!
Vielleicht wird sich
das klare Wasser
und die Träne der Gnade
auf deine Mühe legen.

UNDE-AŞ PUTEA GĂSI?

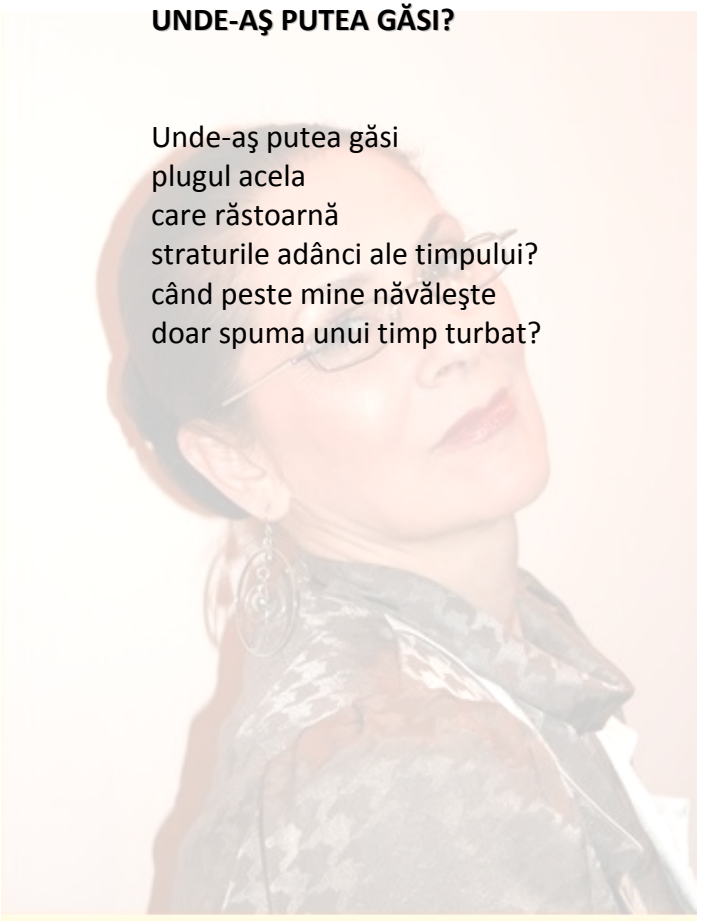

Unde-aş putea găsi
plugul acela
care răstoarnă
straturile adânci ale timpului?
când peste mine năvăleşte
doar spuma unui timp turbat?

WO KÖNNTE ICH FINDEN?

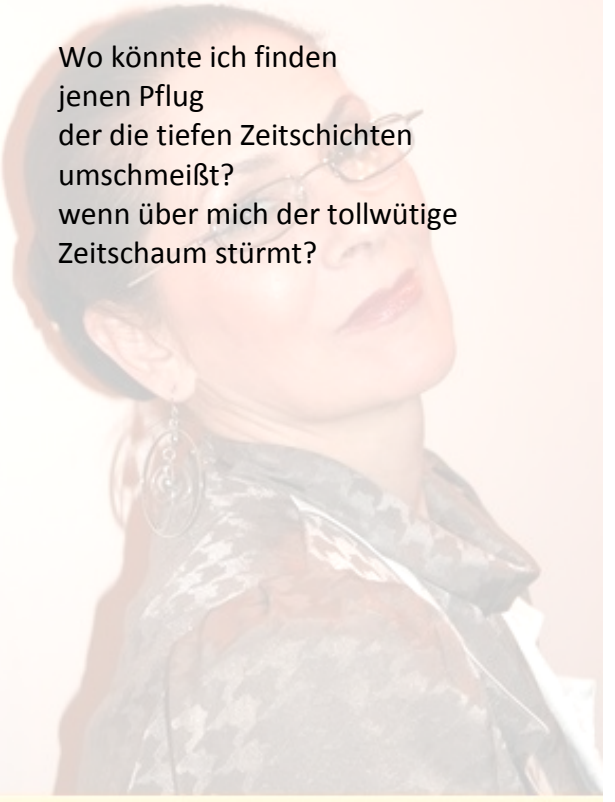

Wo könnte ich finden
jenen Pflug
der die tiefen Zeitschichten
umschmeißt?
wenn über mich der tollwütige
Zeitschaum stürmt?

ÎNVAŢĂ-MĂ!

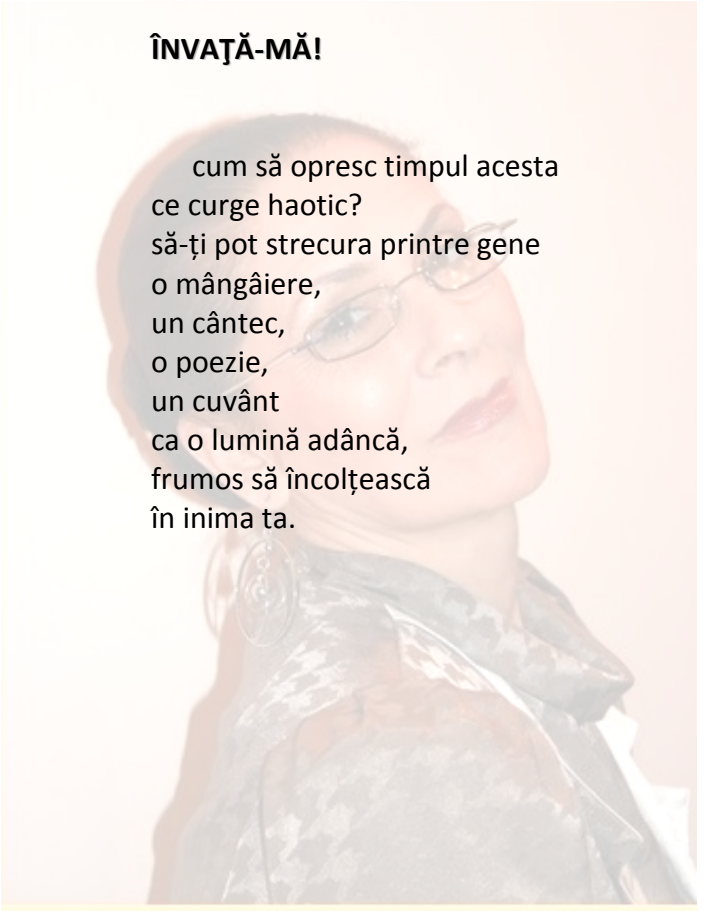

cum să opresc timpul acesta
ce curge haotic?
să-ți pot strecura printre gene
o mângâiere,
un cântec,
o poezie,
un cuvânt
ca o lumină adâncă,
frumos să încolțească
în inima ta.

LEHR MICH!

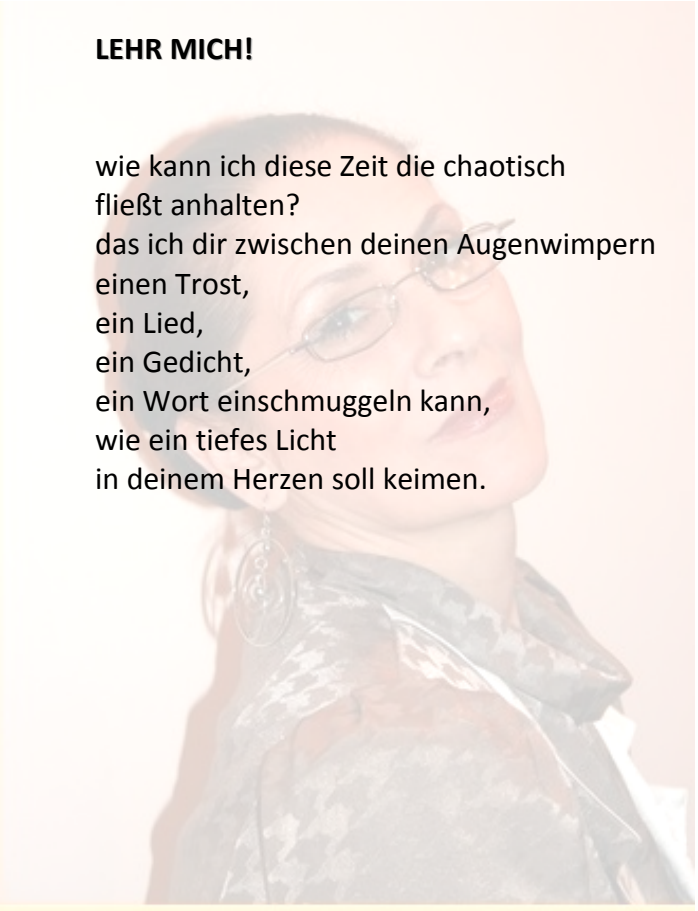

wie kann ich diese Zeit die chaotisch
fließt anhalten?
das ich dir zwischen deinen Augenwimpern
einen Trost,
ein Lied,
ein Gedicht,
ein Wort einschmuggeln kann,
wie ein tiefes Licht
in deinem Herzen soll keimen.

NEPUTINŢĂ

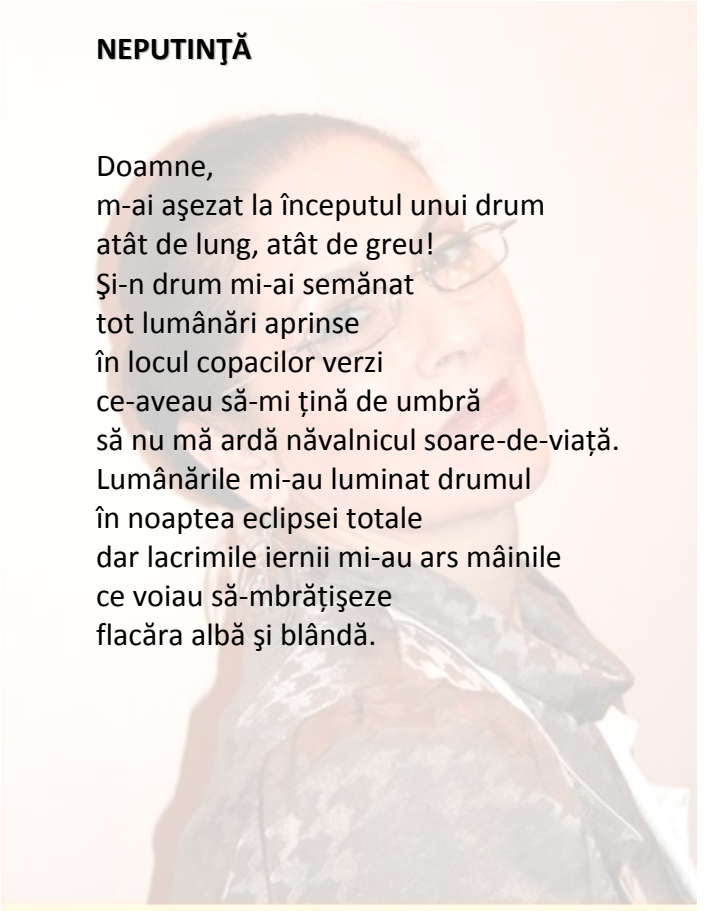

Doamne,
m-ai aşezat la începutul unui drum
atât de lung, atât de greu!
Şi-n drum mi-ai semănat
tot lumânări aprinse
în locul copacilor verzi
ce-aveau să-mi țină de umbră
să nu mă ardă năvalnicul soare-de-viață.
Lumânările mi-au luminat drumul
în noaptea eclipsei totale
dar lacrimile iernii mi-au ars mâinile
ce voiau să-mbrățișeze
flacăra albă şi blândă.

OHNMACHT

O! Gott,
hast mich am Anfang eines Wegs gesetzt
so lang, so schwer!
Auf den Weg hast du mir
brennende Kerzen ausgesät
an Stelle von Grünen Bäumen
die mir Schatten spenden sollten
damit mich nicht die heftige Lebenssonne
verbrennt, die Kerzen haben meinen Weg
in der Nacht der absoluten Finsternis
erleuchtet doch die Winterträne
brannten mir die Hände
die die weiße milde Flamme
umarmen wollten.

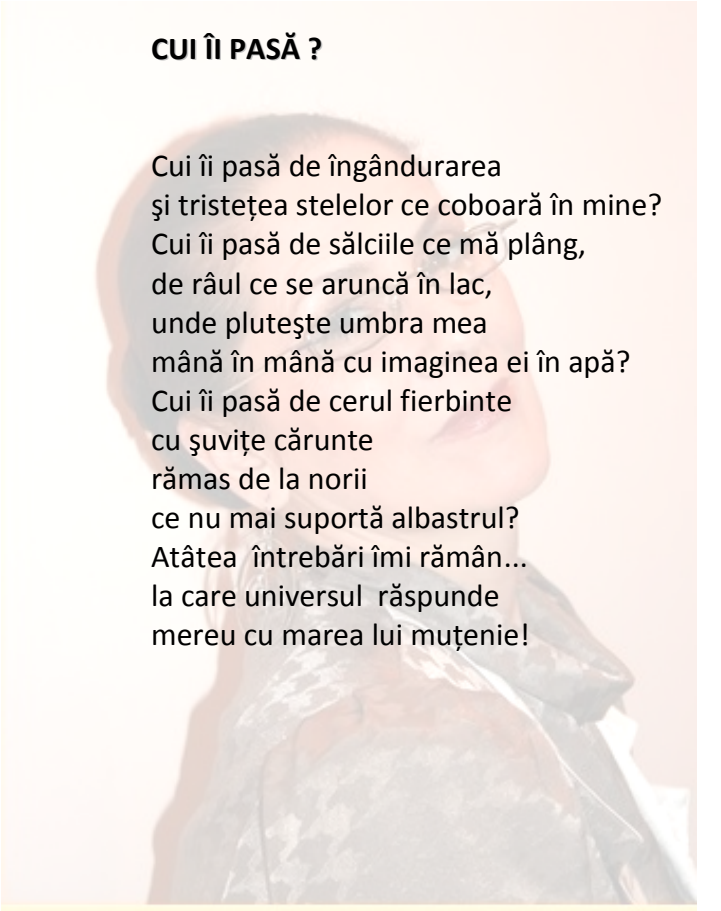

CUI ÎI PASĂ ?

Cui îi pasă de îngândurarea
şi tristețea stelelor ce coboară în mine?
Cui îi pasă de sălciile ce mă plâng,
de râul ce se aruncă în lac,
unde pluteşte umbra mea
mână în mână cu imaginea ei în apă?
Cui îi pasă de cerul fierbinte
cu şuvițe cărunte
rămas de la norii
ce nu mai suportă albastrul?
Atâtea întrebări îmi rămân...
la care universul răspunde
mereu cu marea lui mutenie!

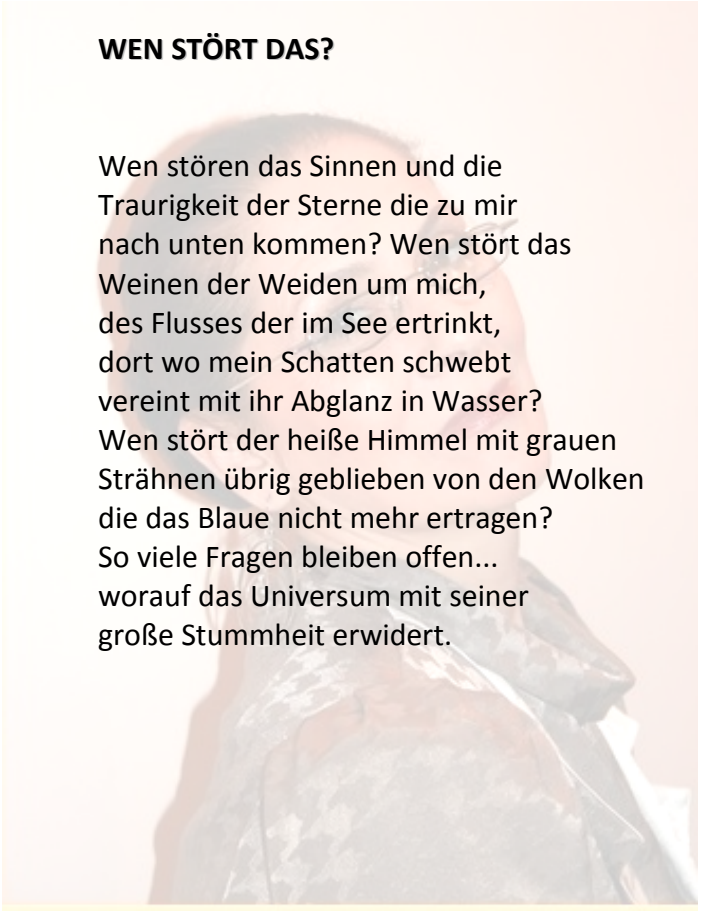

WEN STÖRT DAS?

Wen stören das Sinnen und die
Traurigkeit der Sterne die zu mir
nach unten kommen? Wen stört das
Weinen der Weiden um mich,
des Flusses der im See ertrinkt,
dort wo mein Schatten schwebt
vereint mit ihr Abglanz in Wasser?
Wen stört der heiße Himmel mit grauen
Strähnen übrig geblieben von den Wolken
die das Blaue nicht mehr ertragen?
So viele Fragen bleiben offen...
worauf das Universum mit seiner
große Stummheit erwidert.

CUI SĂ STRIG?

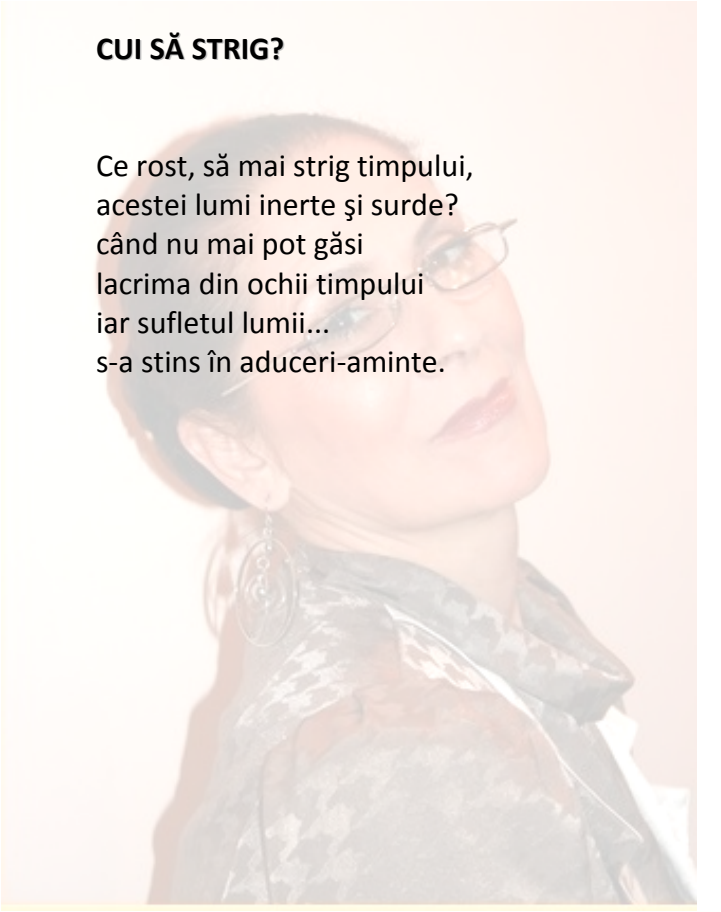

Ce rost, să mai strig timpului,
acestei lumi inerte şi surde?
când nu mai pot găsi
lacrima din ochii timpului
iar sufletul lumii...
s-a stins în aduceri-aminte.

WEM SOLL ICH SCHREIEN?

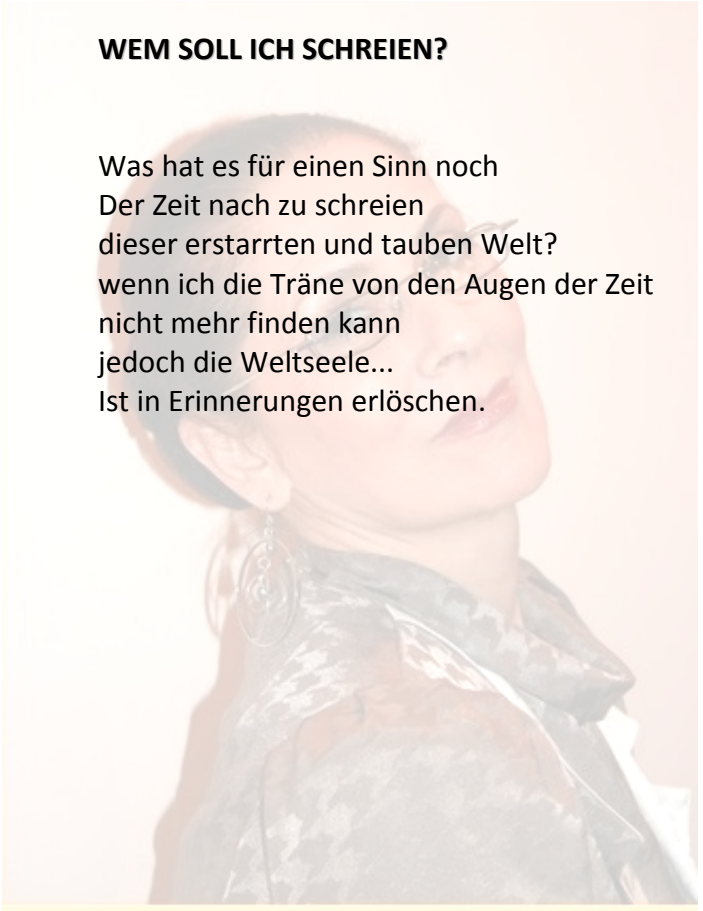

Was hat es für einen Sinn noch
Der Zeit nach zu schreien
dieser erstarrten und tauben Welt?
wenn ich die Träne von den Augen der Zeit
nicht mehr finden kann
jedoch die Weltseele...
Ist in Erinnerungen erlöschen.

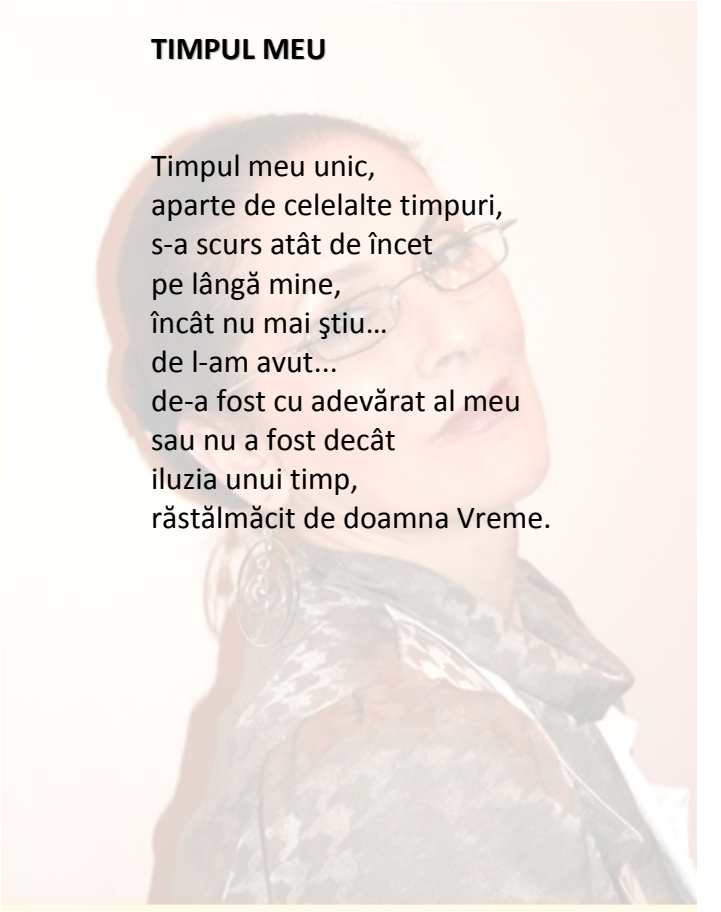

TIMPUL MEU

Timpul meu unic,
aparte de celelalte timpuri,
s-a scurs atât de încet
pe lângă mine,
încât nu mai ştiu…
de l-am avut...
de-a fost cu adevărat al meu
sau nu a fost decât
iluzia unui timp,
răstălmăcit de doamna Vreme.

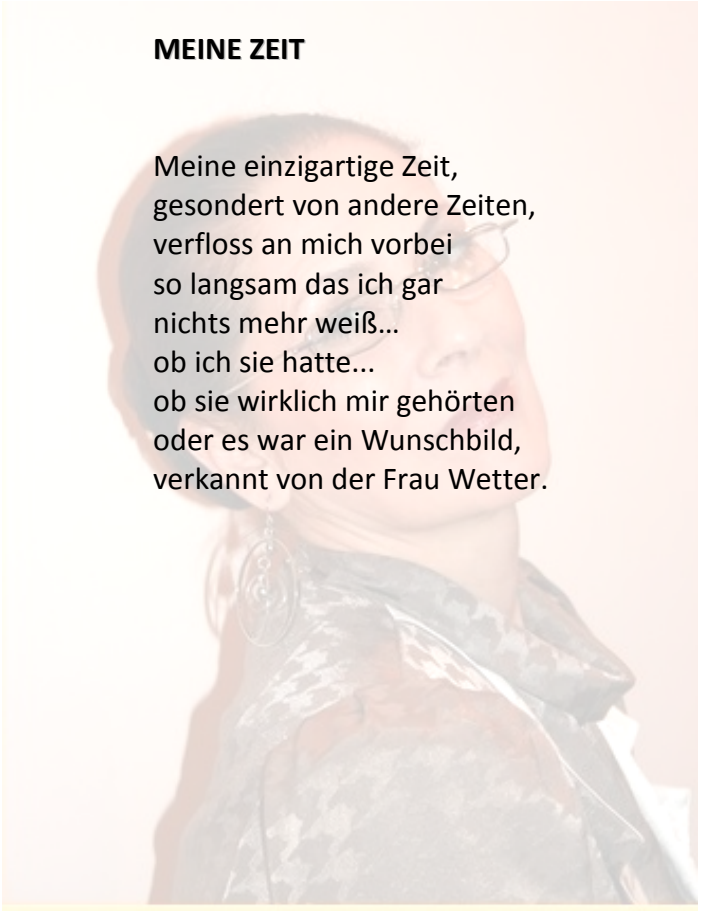

MEINE ZEIT

Meine einzigartige Zeit,
gesondert von andere Zeiten,
verfloss an mich vorbei
so langsam das ich gar
nichts mehr weiß…
ob ich sie hatte...
ob sie wirklich mir gehörten
oder es war ein Wunschbild,
verkannt von der Frau Wetter.

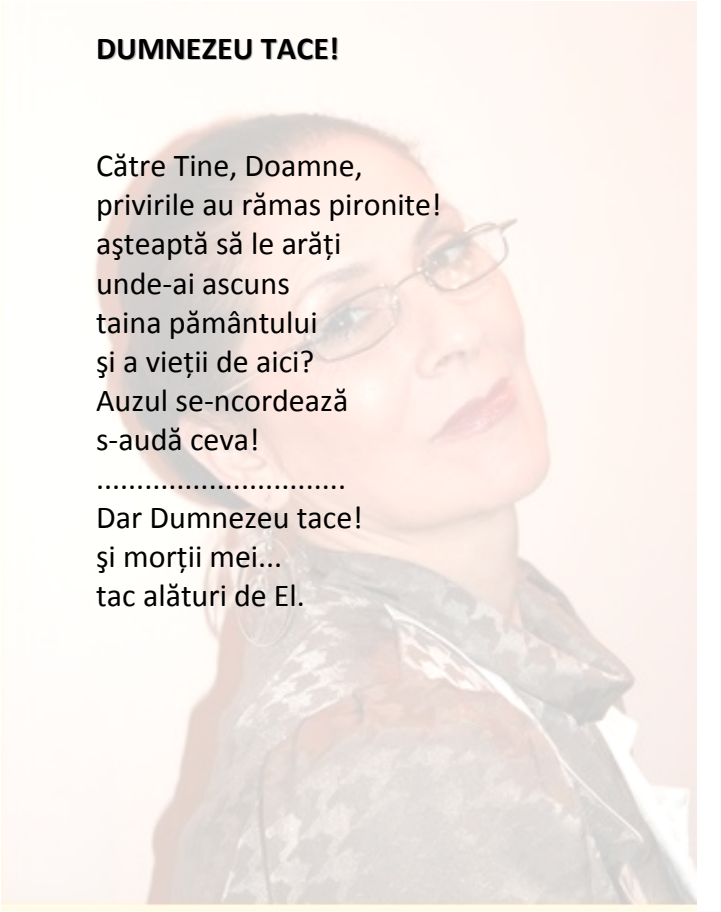

DUMNEZEU TACE!

Către Tine, Doamne,
privirile au rămas pironite!
aşteaptă să le arăți
unde-ai ascuns
taina pământului
şi a vieții de aici?
Auzul se-ncordează
s-audă ceva!
.....
Dar Dumnezeu tace!
şi morții mei...
tac alături de El.

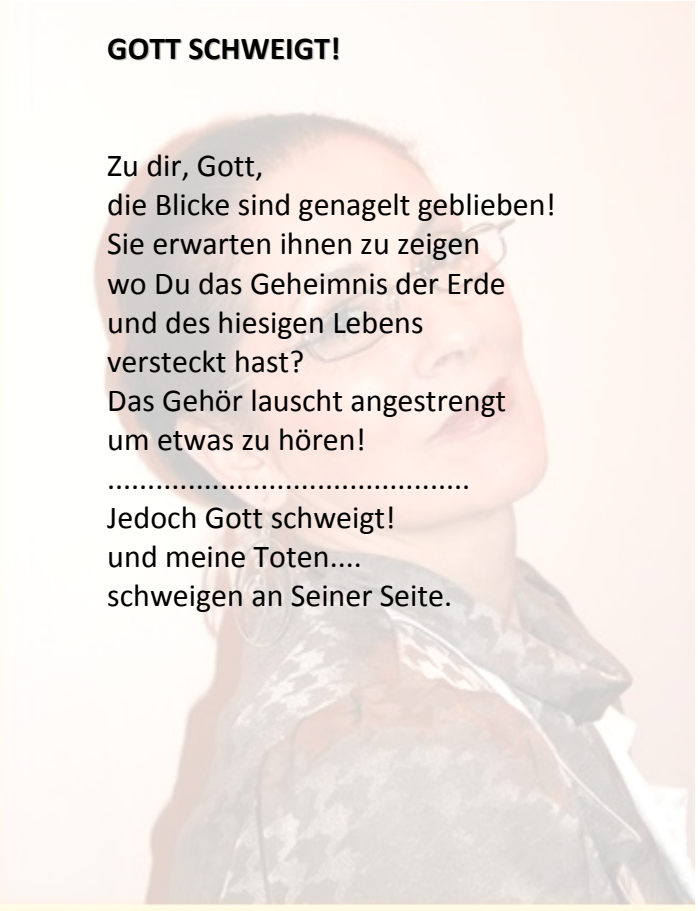

GOTT SCHWEIGT!

Zu dir, Gott,
die Blicke sind genagelt geblieben!
Sie erwarten ihnen zu zeigen
wo Du das Geheimnis der Erde
und des hiesigen Lebens
versteckt hast?
Das Gehör lauscht angestrengt
um etwas zu hören!
.....
Jedoch Gott schweigt!
und meine Toten....
schweigen an Seiner Seite.

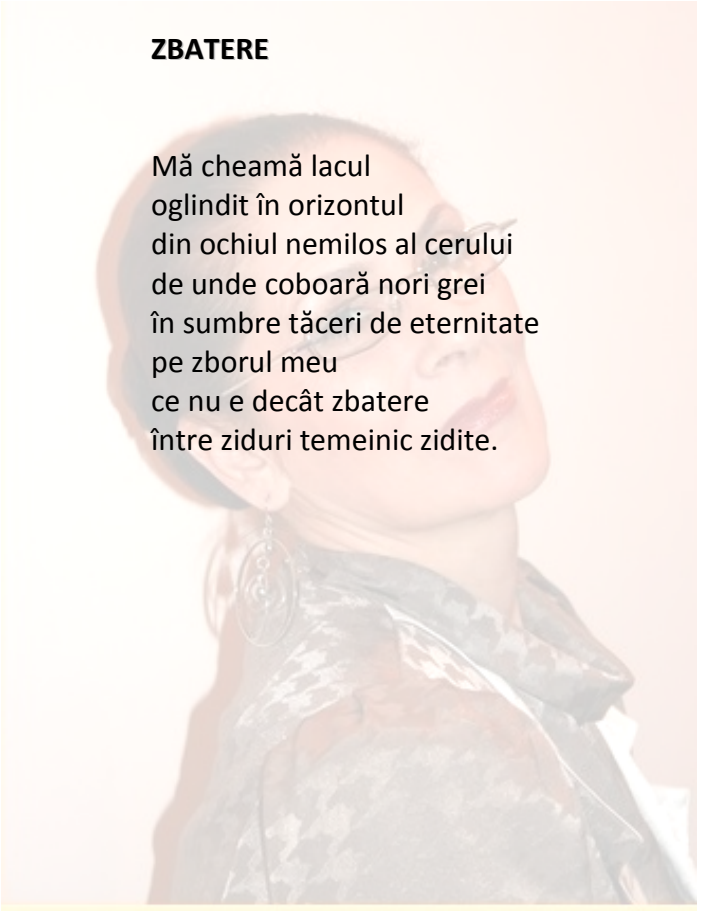

ZBATERE

Mă cheamă lacul
oglindit în orizontul
din ochiul nemilos al cerului
de unde coboară nori grei
în sumbre tăceri de eternitate
pe zborul meu
ce nu e decât zbatere
între ziduri temeinic zidite.

WINDUNG

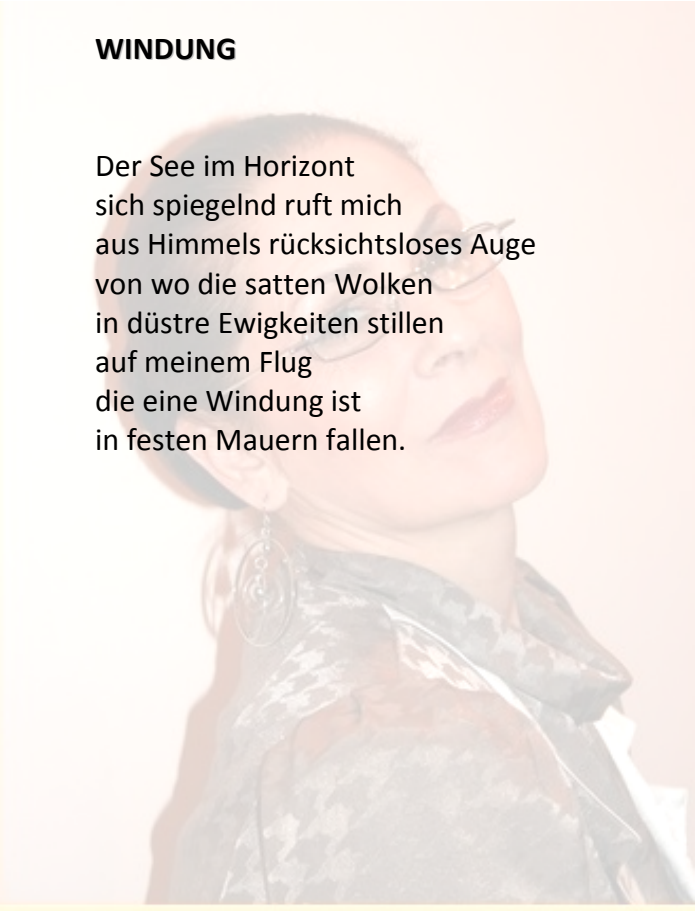

Der See im Horizont
sich spiegelnd ruft mich
aus Himmels rücksichtsloses Auge
von wo die satten Wolken
in düstre Ewigkeiten stillen
auf meinem Flug
die eine Windung ist
in festen Mauern fallen.

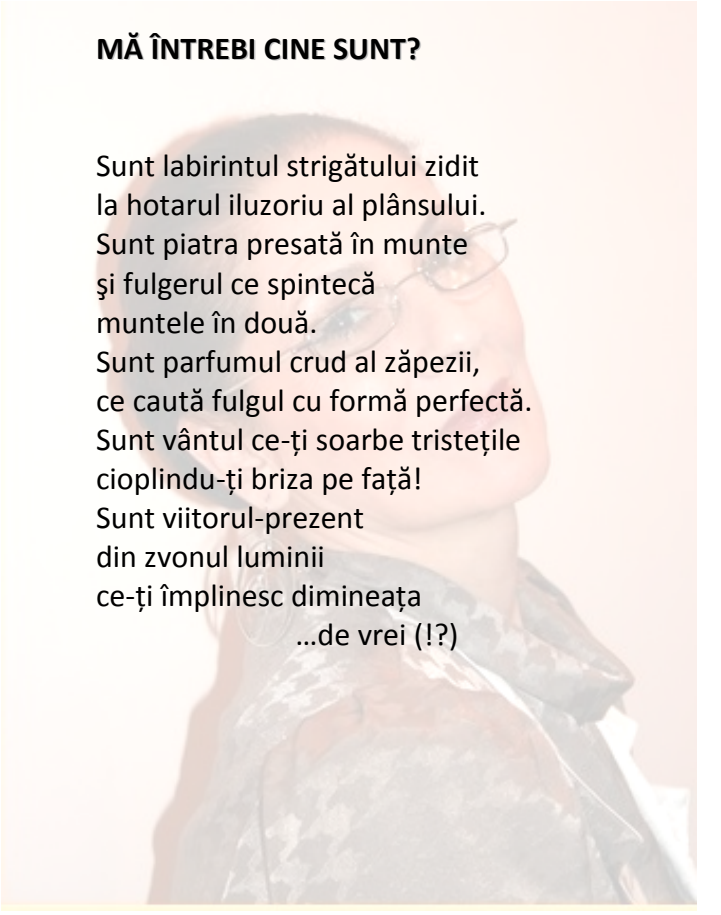

MĂ ÎNTREBI CINE SUNT?

Sunt labirintul strigătului zidit
la hotarul iluzoriu al plânsului.
Sunt piatra presată în munte
şi fulgerul ce spintecă
muntele în două.
Sunt parfumul crud al zăpezii,
ce caută fulgul cu formă perfectă.
Sunt vântul ce-ți soarbe tristețile
cioplindu-ți briza pe față!
Sunt viitorul-prezent
din zvonul luminii
ce-ți împlinesc dimineața
…de vrei (!?)

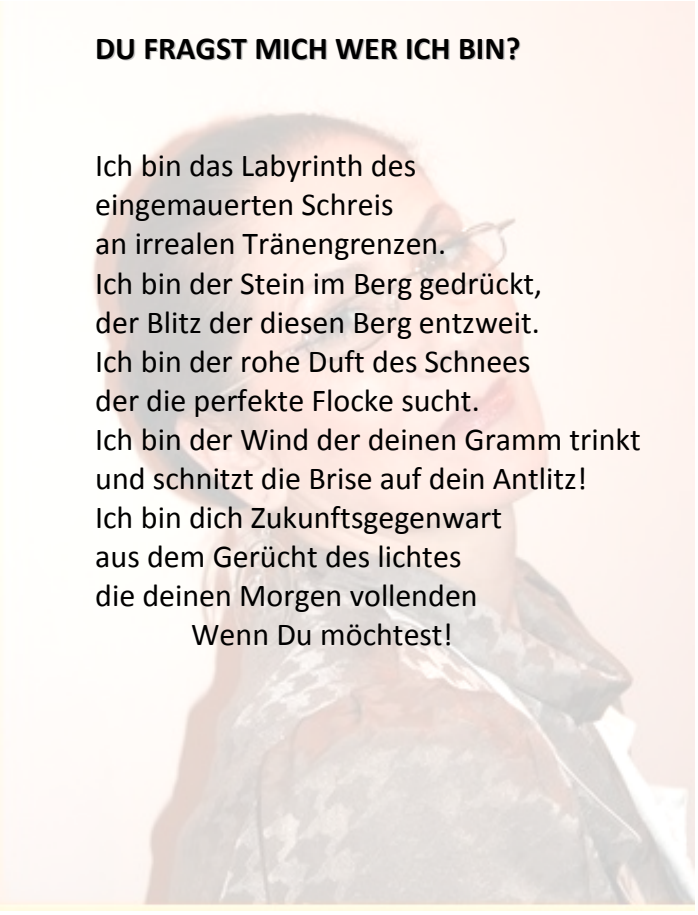

DU FRAGST MICH WER ICH BIN?

Ich bin das Labyrinth des
eingemauerten Schreis
an irrealen Tränengrenzen.
Ich bin der Stein im Berg gedrückt,
der Blitz der diesen Berg entzweit.
Ich bin der rohe Duft des Schnees
der die perfekte Flocke sucht.
Ich bin der Wind der deinen Gramm trinkt
und schnitzt die Brise auf dein Antlitz!
Ich bin dich Zukunftsgegenwart
aus dem Gerücht des lichtes
die deinen Morgen vollenden
Wenn Du möchtest!

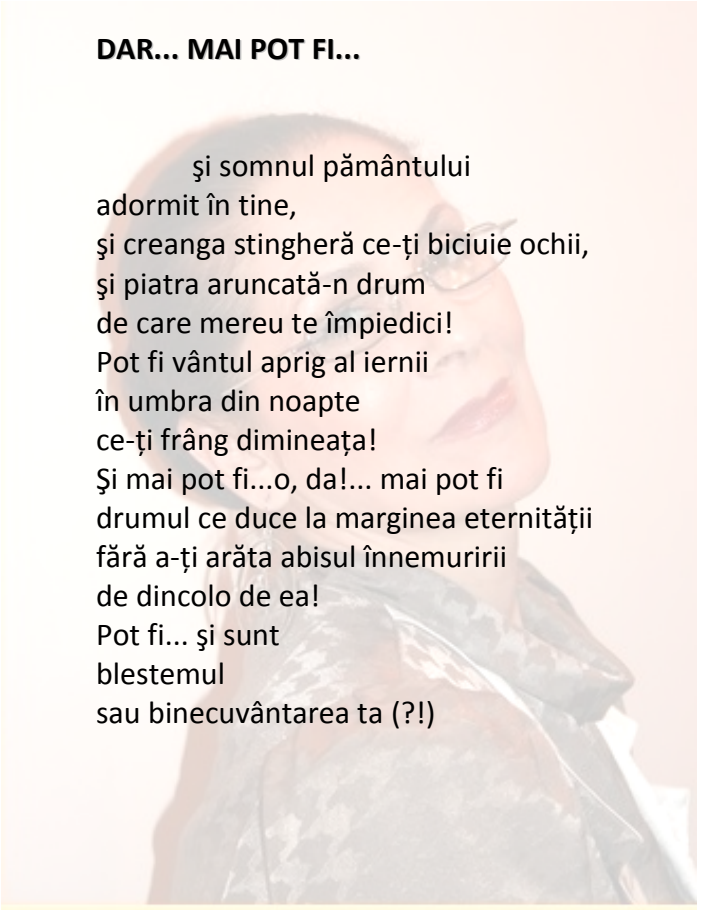

DAR... MAI POT FI...

şi somnul pământului
adormit în tine,
şi creanga stingheră ce-ți biciuie ochii,
şi piatra aruncată-n drum
de care mereu te împiedici!
Pot fi vântul aprig al iernii
în umbra din noapte
ce-ți frâng dimineața!
Şi mai pot fi...o, da!... mai pot fi
drumul ce duce la marginea eternității
fără a-ți arăta abisul înnemuririi
de dincolo de ea!
Pot fi... şi sunt
blestemul
sau binecuvântarea ta (?!)

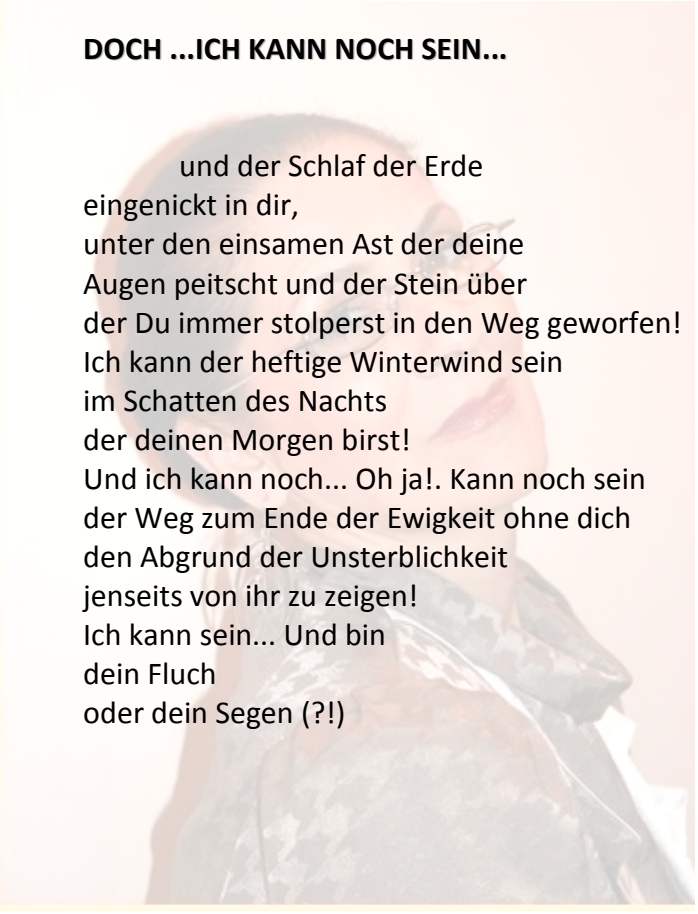

DOCH ...ICH KANN NOCH SEIN...

und der Schlaf der Erde
eingenickt in dir,
unter den einsamen Ast der deine
Augen peitscht und der Stein über
der Du immer stolperst in den Weg geworfen!
Ich kann der heftige Winterwind sein
im Schatten des Nachts
der deinen Morgen birst!
Und ich kann noch... Oh ja!. Kann noch sein
der Weg zum Ende der Ewigkeit ohne dich
den Abgrund der Unsterblichkeit
jenseits von ihr zu zeigen!
Ich kann sein... Und bin
dein Fluch
oder dein Segen (?!)

PRIVEŞTE-MĂ!

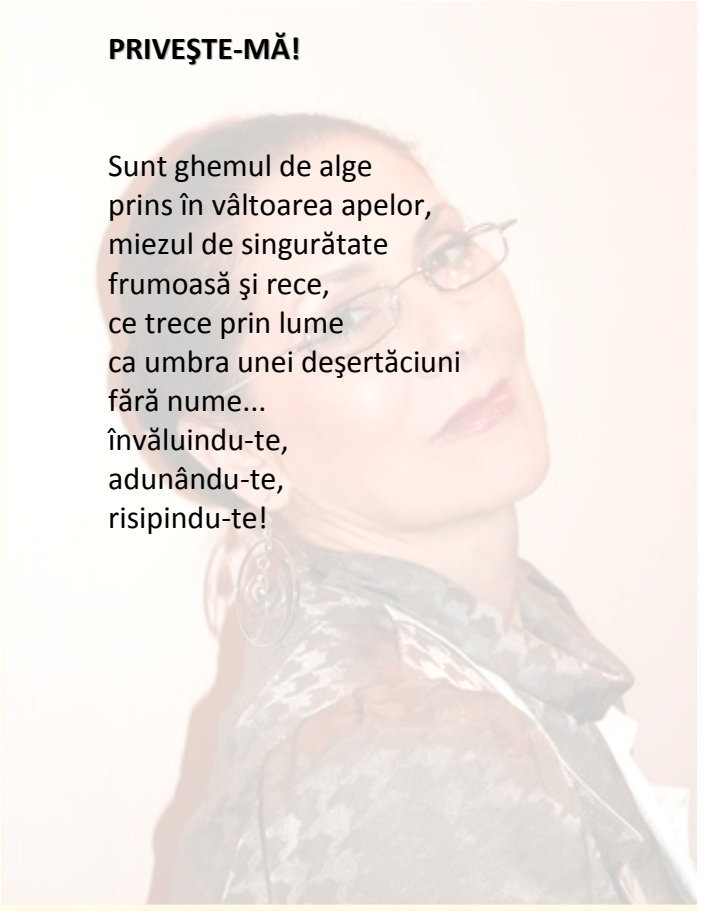

Sunt ghemul de alge
prins în vâltoarea apelor,
miezul de singurătate
frumoasă şi rece,
ce trece prin lume
ca umbra unei deşertăciuni
fără nume...
învăluindu-te,
adunându-te,
risipindu-te!

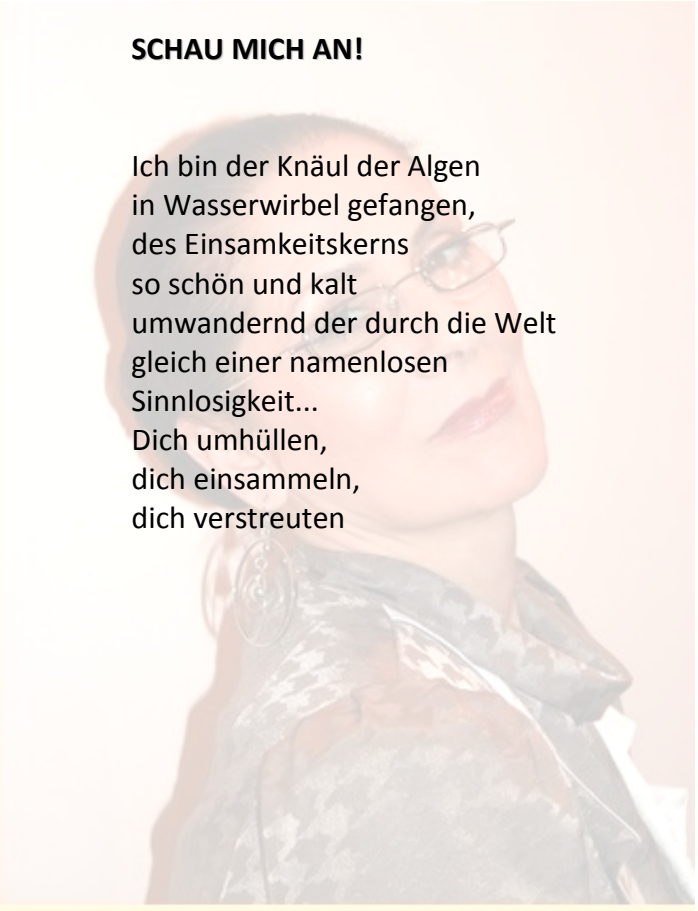

SCHAU MICH AN!

Ich bin der Knäul der Algen
in Wasserwirbel gefangen,
des Einsamkeitskerns
so schön und kalt
umwandernd der durch die Welt
gleich einer namenlosen
Sinnlosigkeit...
Dich umhüllen,
dich einsammeln,
dich verstreuten

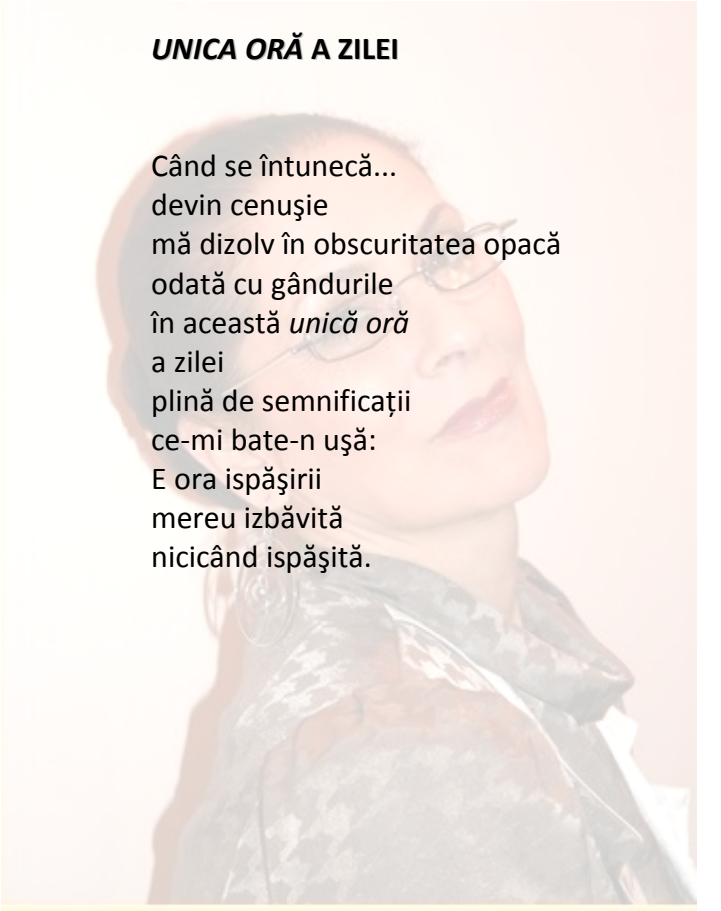

UNICA ORĂ A ZILEI

Când se întunecă...
devin cenuşie
mă dizolv în obscuritatea opacă
odată cu gândurile
în această *unică oră*
a zilei
plină de semnificații
ce-mi bate-n uşă:
E ora ispăşirii
mereu izbăvită
nicicând ispăşită.

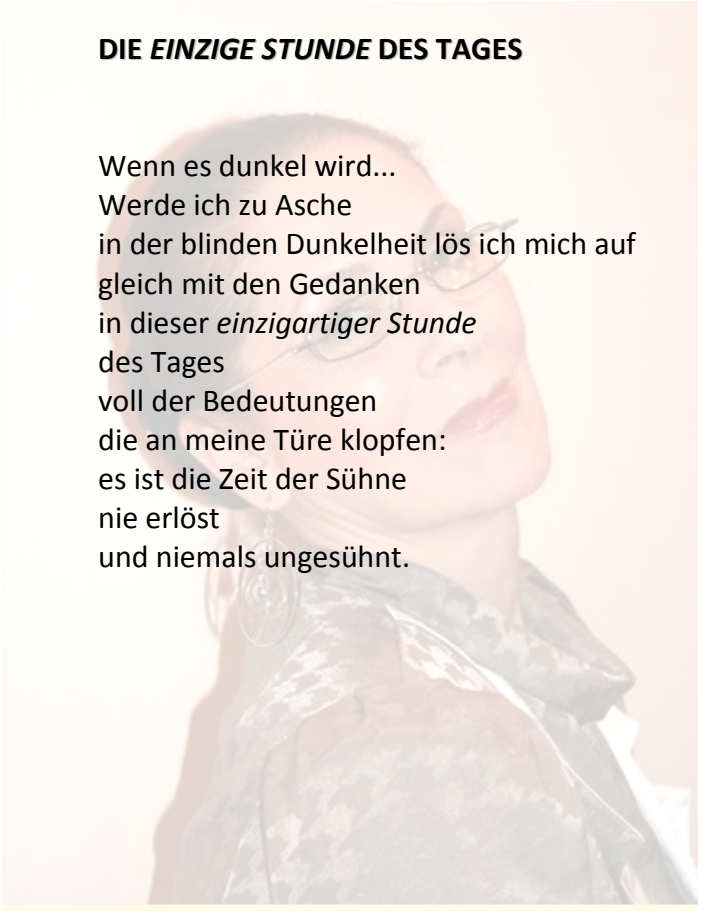

DIE *EINZIGE STUNDE* DES TAGES

Wenn es dunkel wird...
Werde ich zu Asche
in der blinden Dunkelheit lös ich mich auf
gleich mit den Gedanken
in dieser *einzigartiger Stunde*
des Tages
voll der Bedeutungen
die an meine Türe klopfen:
es ist die Zeit der Sühne
nie erlöst
und niemals ungesühnt.

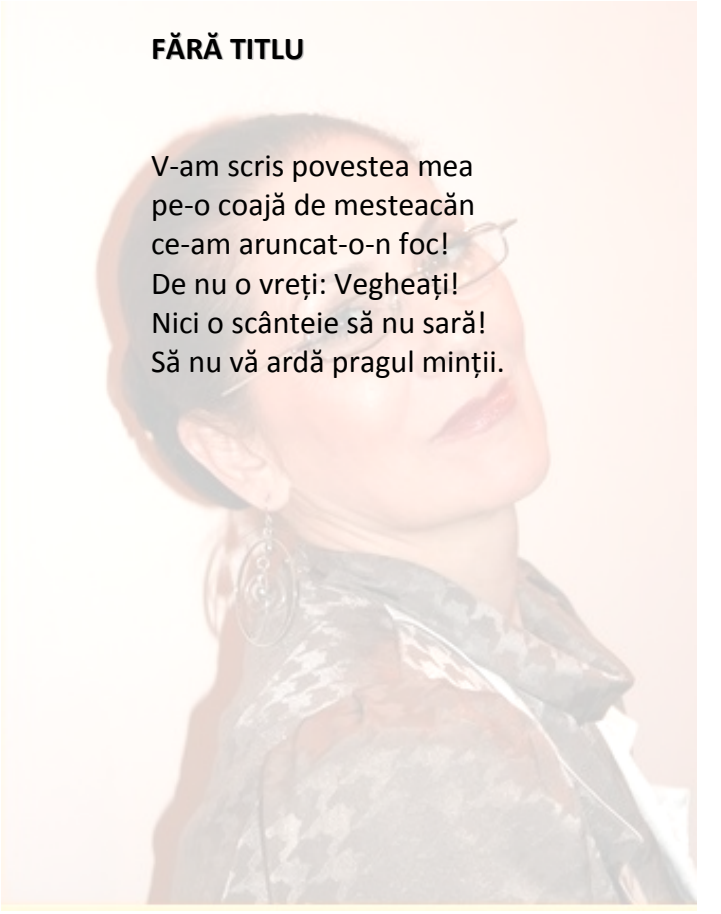

FĂRĂ TITLU

V-am scris povestea mea
pe-o coajă de mesteacăn
ce-am aruncat-o-n foc!
De nu o vreți: Vegheați!
Nici o scânteie să nu sară!
Să nu vă ardă pragul minții.

OHNE TITEL

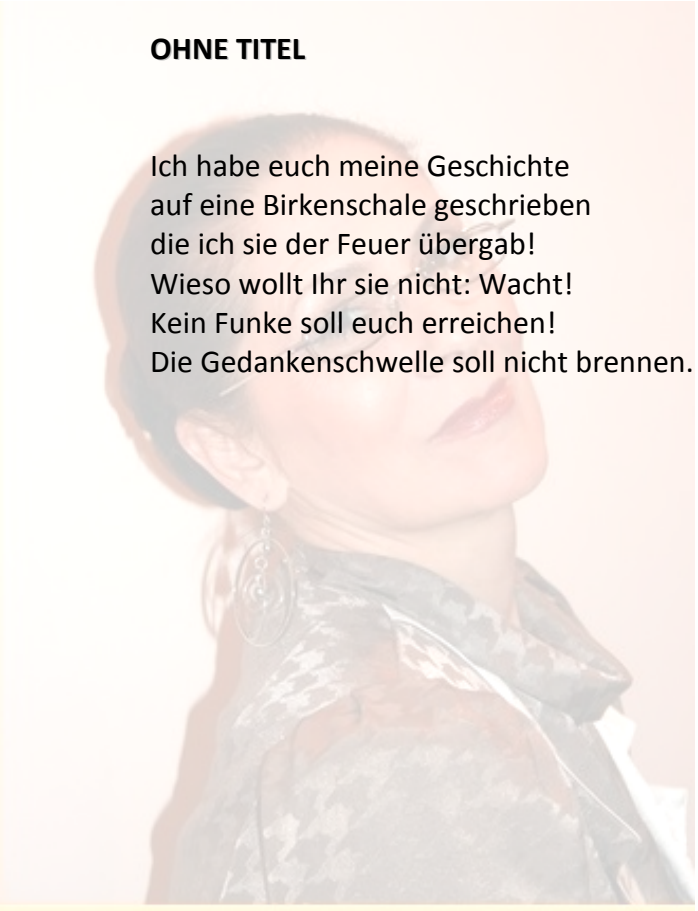

Ich habe euch meine Geschichte
auf eine Birkenschale geschrieben
die ich sie der Feuer übergab!
Wieso wollt Ihr sie nicht: Wacht!
Kein Funke soll euch erreichen!
Die Gedankenschwelle soll nicht brennen.

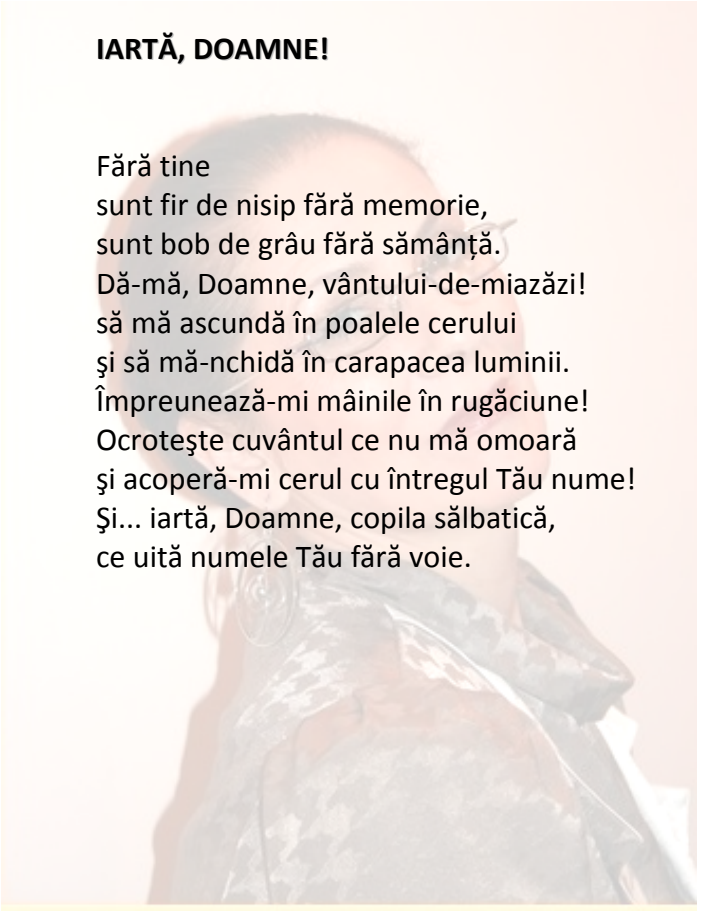

IARTĂ, DOAMNE!

Fără tine
sunt fir de nisip fără memorie,
sunt bob de grâu fără sămânță.
Dă-mă, Doamne, vântului-de-miazăzi!
să mă ascundă în poalele cerului
şi să mă-nchidă în carapacea luminii.
Împreunează-mi mâinile în rugăciune!
Ocroteşte cuvântul ce nu mă omoară
şi acoperă-mi cerul cu întregul Tău nume!
Şi... iartă, Doamne, copila sălbatică,
ce uită numele Tău fără voie.

VERGIB, GOTT

Ohne Dich
bin ich ein Sandkorn ohne Gedächtnis
ein samenloses Weizenkorn.
Gib mich, Gott, dem Südwind!
Mich im Himmelsschoß verstecken
und im Weltenschale einsperren.
Falte deine Hände zum Gebet!
Schütze das Wort passt mich nicht tötet
umhülle mein Himmel bitte Deinem Namen!
Und... Verzeih Gott das unbändige Mädchen
das achtlos Deinen Namen vergaß.

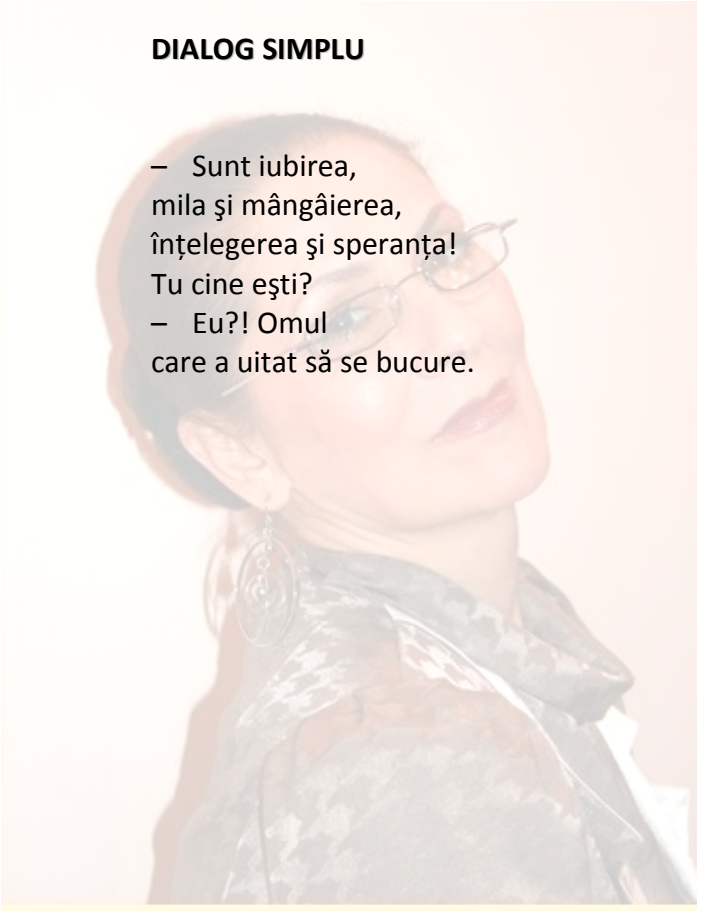

DIALOG SIMPLU

– Sunt iubirea,
mila şi mângâierea,
înțelegerea şi speranța!
Tu cine eşti?
– Eu?! Omul
care a uitat să se bucure.

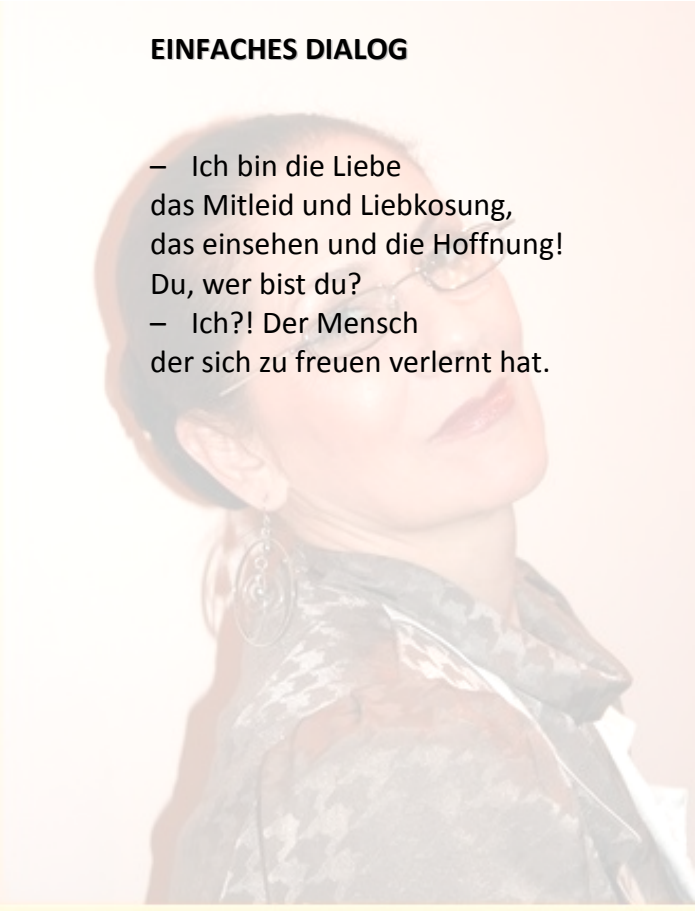

EINFACHES DIALOG

– Ich bin die Liebe
das Mitleid und Liebkosung,
das einsehen und die Hoffnung!
Du, wer bist du?
– Ich?! Der Mensch
der sich zu freuen verlernt hat.

FIRUL

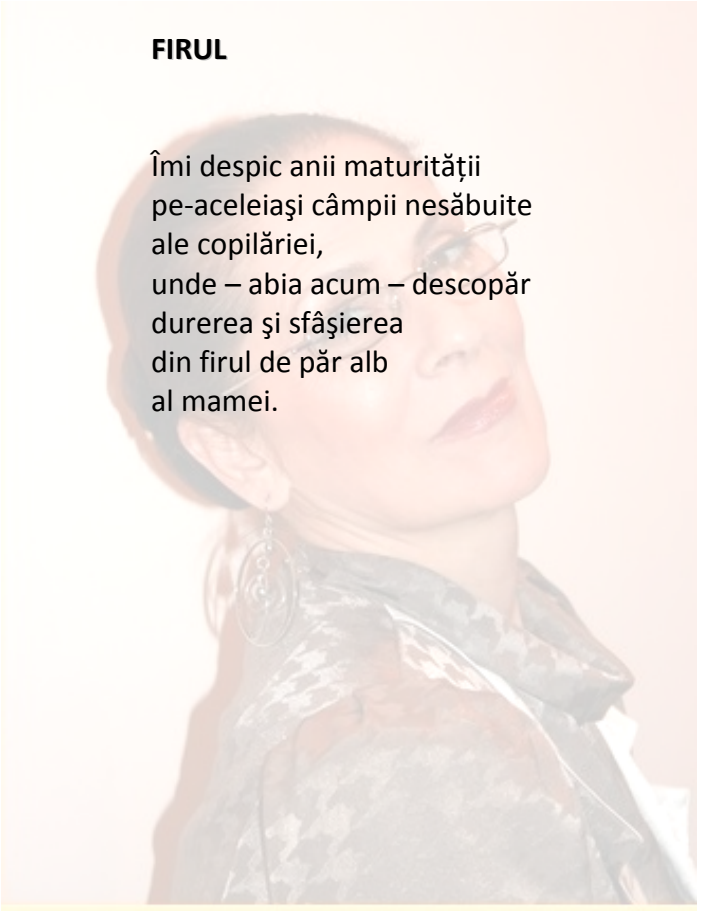

Îmi despic anii maturității
pe-aceleiaşi câmpii nesăbuite
ale copilăriei,
unde – abia acum – descopăr
durerea şi sfâşierea
din firul de păr alb
al mamei.

DER FADEN

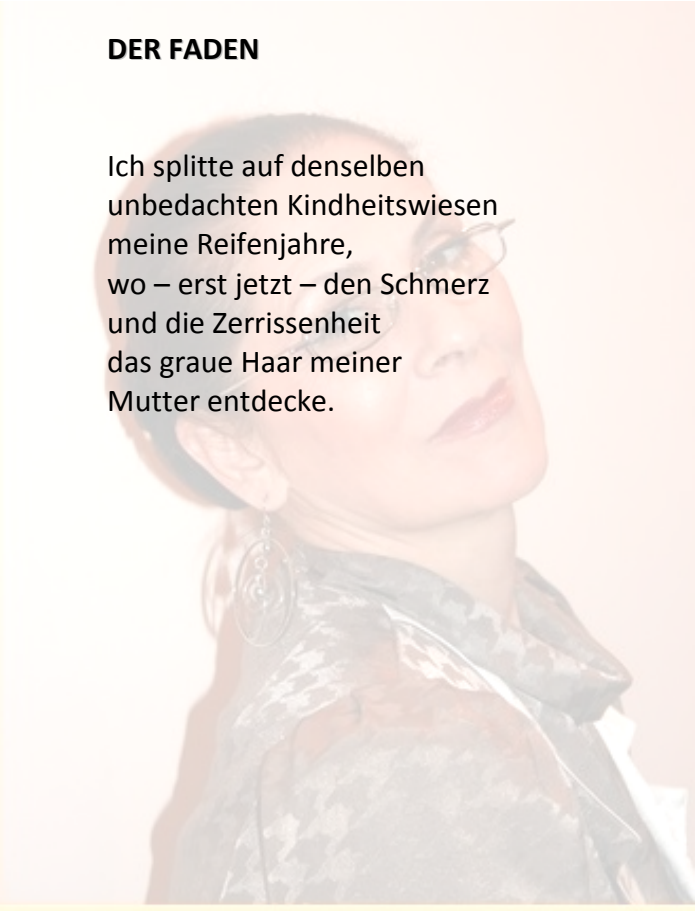

Ich splitte auf denselben
unbedachten Kindheitswiesen
meine Reifenjahre,
wo – erst jetzt – den Schmerz
und die Zerrissenheit
das graue Haar meiner
Mutter entdecke.

CUPRINS / INHALT

BIOBIBLIOGRAFIE / p. 6
BIOBIBLIOGRAPHIE/ p. 7
Dedicaţie/ p. 8
ICH WIDME DIESES /p.9
ZVONUL SIRENELOR / p. 10
MEERJUNGFRAUEN GEMUNKEL/ p. 11
CEEA CE NU ŞTIAI.../ p. 12
WAS DU NICHT WUSSTEST…/ p.13
NIMENI NU VEDE / p. 14
NIEMAND SIEHT / p. 15
CUVINTE / p. 16
WORTE / p. 17
ÎNTOARCERE / p. 18
RÜCKKEHR / p. 19
O INIMĂ FĂRĂ ASCUNZIŞURI / p. 20
EIN HERZ OHNE VERSTECKE / p. 21
ÎNTOTDEAUNA / p. 22
IMMER / p. 23
PUNTE PÂNĂ LA CER / p. 24
BRÜCKE BIS ZUM HIMMEL / p. 25
ATÂT DE MULT / p. 26
SO VIEL / p. 27
GRAFICA CERULUI TĂU / p.28
DIE GRAFIK DEINES HIMMELS / p. 29
CUM? / p. 30
WIE? / p.31

NIMICUL DE PRETUTINDENI / p. 32
DAS NICHTS VON ÜBERALL / p.33
TĂCERE ETERNĂ / p. 34
EWIGE STILLE / p. 35
POATE... A FOST (?) /p. 36
VIELLEICHT... ES WAR (?) / p. 37
LUMINA MAGILOR / p. 38
DAS LICHT DER WEISEN / p. 39
CUNUNATĂ CU TIMPUL / p. 40
MIT DER ZEIT VERLOBT / p. 41
PE TIPSIA ALTARULUI / p. 42
AUF DEM PATELLENALTAR / p. 43
LINIŞTE / p. 44
RUHE / p. 45
SUB POVARA IUBIRII / p. 46
UNTER LIEBESLAST / p. 47
ŞOAPTA / p. 48
DAS GEFLÜSTER / p. 49
DE-ABIA ATUNCI AM ŞTIUT / p. 50
NUR DANN HAB ICH GEWUSST / p. 51
RUGĂCIUNE / p. 52
GEBET / p. 53
UNDE-AŞ PUTEA GĂSI? / p. 54
WO KÖNNTE ICH FINDEN? / p. 55
ÎNVAŢĂ-MĂ! / p. 56
LEHR MICH! / p. 57
NEPUTINŢĂ / p.58
OHNMACHT / p. 59
CUI ÎI PASĂ ? / p. 60

WEN STÖRT DAS? / p. 61
CUI SĂ STRIG? / p. 62
WEM SOLL ICH SCHREIEN? / p. 63
TIMPUL MEU / p. 64
MEINE ZEIT // p.65
DUMNEZEU TACE! / p.66
GOTT SCHWEIGT! / p.67
ZBATERE / p.68
WINDUNG / p.69
MĂ ÎNTREBI CINE SUNT? / p. 70
DU FRAGST MICH WER ICH BIN? / p. 71
DAR... MAI POT FI... / p. 72
DOCH ...ICH KANN NOCH SEIN... / p.73
PRIVEŞTE-MĂ! / p. 74
SCHAU MICH AN! / p.75
UNICA ORĂ A ZILEI / p. 76
DIE EINZIGE STUNDE DES TAGES / p.77
FĂRĂ TITLU / p.78
OHNE TITEL / p.79
IARTĂ, DOAMNE! / p. 80
VERGIB, GOTT / p.81
DIALOG SIMPLU / p.82
EINFACHES DIALOG / p.83
FIRUL / p.84
DER FADEN / p.85
Cuprins /Inhalt / **p.86**

Volume de acelaşi autor/
Band des gleichen Autors:

Zidire în cer, Ed. Axa, Botoşani, 1996**;**

Anotimpuri ostile, Ed. Axa, Botoşani, 2000;

Ochiul somnului – darul iubirii, Editura Mustang, Bucureşti, 2005;

Az alom szeme – a szerelem varazsa, în talmacirea prof. Horvath Dezideriu, Ed. Arania, Braşov, 2006;

Taina/ТАЙНА – vol. bilingv româno-rus, Editura Fundatiei Est-Vest, Bucureşti, 2007; trad. Elena Loghinovski;

Vraj-B-a clipei, Editura AnaMarol, Bucureşti, 2010;

Darul iubiri/Dhurata e dashurisë (ediție bilingvă, româno-albaneză, Editura Biodova, Bucureşti,

Apariţii în diferite Antologii de poezie precum / Auftritte in verschiedenen Anthologien Gedichte wie:

- Antologia poeziei române
l. ucraineeana - traducere de Ştefan Tcaciuc, vol. I, 2005;

- Antologia poeziei române
- l. maghiară, vol. II- traducere prof. Horvath Dezideriu, 2006;

- Antologia poeziei contemporane, 2008 ;

- Antologie – Ediţie Magna Forum, 2009;

- 55 Poeti Contemporani, Ed. Arhip Art, Sibiu, 2010, etc.